

ELSŐ KÉZBŐL A HADERŐRŐL!

magyar

HONVÉD

www.honvedelem.hu

A Honvédelmi Minisztérium magazinja – 2016. június XXVII. évf. 6. szám – 390 Ft

TIGER MEET 2016

977086569300616006

**A MAGYAR HONVÉD
MAGAZIN KÖVETKEZŐ
SZÁMA
2016. JÚLIUS 15-ÉN
JELENIK MEG.**

HM ZRÍNYI
TÉRKÉPÉSZETI ÉS KOMMUNIKÁCIÓS
SZOLGÁLTATÓ KÖZHASZNÚ NONPROFIT KFT.

HADERŐ

Elismerő szavak 4

Zárt rendszer 8

NAGYVILÁG

Radar 12

Missziós hírek 14

Konzolidáció 16

SEREGSZEMLE

Májusban történt 20

Víz alatt, víz felett 24

Bármikor megtörténhet 28

Megmozgatták az országot 32

Tigrisek Spanyolországban 36

Tiger Meet 2016 40

Verseny a lángok közt 42

HÁTORSZÁG

Mesterdalnokok 46

Rakétás lettem! 50

A somme-i húsdaráló 52

Hét év - 17 000 kilométer 56

Berobbanó siker 58

Közérdekű 62

**A Honvédelmi
Minisztérium magazinja
XXVII. évfolyam 2016.
6. szám**

Kiadja a HM ZRÍNYI Térképészeti és Kommunikációs Szolgáltató Közhasznú Nonprofit Korlátolt Felelősségű Társaság.

Felelős kiadó:

Benkóczy Zoltán
ügyvezető

Nyomtatás:

A kft. saját nyomdájában

Felelős vezető:

A kft. ügyvezetője

Szerkesztőség: 1087 Budapest,
Kerepesi út 29/B Postacím: 1440
Budapest, Pf. 22 Tel.: 459-5315,
HM: 27-913 fax: 459-5351
E-mail: magyarhonved@armedia.hu

Főszerkesztő:

Szabó Béla

Főszerkesztő-helyettes:

Feith László

Olvasószerkesztő:

Győri László

Lapszerkesztők:

Sinka István, Trautmann Balázs

Régió-tudósítók:

Galambos Sándor, Kálmánfi Gábor

Fotóriporterek:

Dévényi Veronika, Galovtsik Gábor,
Krasznai-Nehrebeczky Mária,
Rácz Tünde (képszerkesztő), Tóth László

Tervezőszerkesztő:

Gábor Mariann

E havi magazinunkat

Feith László szerkesztette

Borítófotó: dr. Toperczer István alezredes

ISSN: 0865-6932

Lapunk az Európai Katonai Sajtószövetség
(European Military Press Association) tagja

Előfizetésben terjeszti a Magyar Posta Rt. Hírlapüzletága (1089 Bp. VIII., Orczy tér 1.), előfizethető valamennyi postán, kézbesítőknél, e-mailben: hirlapelofizetes@posta.hu, faxon: 303-3440.

További információ:

06-80-444-444

50 Sokszínű program várta az MH 12. Arrabona Légvédelmi Rakétaezred nyílt napjára érkező mintegy tízezer érdeklődőt.

A peshmergák földjén

ELISMERŐ SZAVAK

A MAGYAR HONVÉDSÉG IRAKI KONTINGENSÉNEK IMMÁR A MÁSODIK VÁLTÁSA TELJESÍTI FÉLÉVES SZOLGÁLATÁT ERBÍLBEN. A MINTEGY SZÁZÖTVEN MAGYAR KATONA LEGFŐBB FELADATA A HELYI PESHMERGA HARCOSOK KIKÉPZÉSE ÉS FELKÉSZÍTÉSE. A KATONÁKKAL A KÖZELMÚLTBAN A HELYSZÍNYEN TALÁLKOZOTT DR. SIMICSKÓ ISTVÁN HONVÉDELMI MINISZTER, DR. BENKŐ TIBOR VEZÉREZREDES, A HONVÉD VEZÉRKAR FŐNÖKE, VALAMINT KÓSA LAJOS, AZ ORSZÁGGYŰLÉS HONVÉDELMI ÉS RENDÉSZETI BIZOTTSÁGÁNAK ELNÖKE.

Erbíl Irak negyedik legnagyobb városa, s történelme is különlegessé teszi. Egyes források szerint már az idősámításunk előtti huszonharmadik évszázadban éltek ott emberek. A csaknem tökéletesen

kerék formájú város központjában a citadella még emlékeztet a történelmi múltra, de a bazársorokkal körülölelt műemlék ma már szinte eltűnik az elmúlt évek építkezéseinek köszönhetően. A regionális kormány ugyanis

néhány évvel ezelőtt egy amolyan második „dubai turistaparadicsomot” kívánt létrehozni, ezáltal növelve a város és a térség turisztikai vonzerejét. Az olaj világgpiaci árának zuhanása miatt azonban a régió legfőbb

MAGYAR HONVÉD

bevételi lehetősége az elmúlt években lecsökkent. Ezt követően egy rövid ideig az iraki állam ugyan támogatta a helyi gazdaságot, de később – a kurdok erőteljes függetlenedési vágya miatt – elmaradt a segítség.

A nagy építkezések idején hatalmas, nyugati városokra jellemző felhőkarcolók emelkedtek a magasba, ám átadásukra sosem került sor. A pénz elfogyott, a munkások egyik napról a másikra otthagyták a darukat, a szerszámokat és az alapanyagokat. Azóta a város új negyede inkább hasonlít egy apokaliptikus témájú film jól berendezett helyszínére, mintsem a turizmus új központjára. Abban is különleges Erbil, hogy a városban van külön keresztény negyed, és a helyi férfiak nem csinálnak problémát abból, ha egy muszlim nő nem takarja el az arcát az utcán.

A városban és környékén olyan az élet, mint Európa bármely pontján. Az emberek teljesen hétköznapi életet élnek, noha tetten érhetők a harcok viszonylagos közelségére utaló jelek. A főútvonalakon és a nemzetközi repülőtérre vezető úton, számos szállodában és középületben is fegyveres őrség ad állandó szolgálatot. A magát Iszlám Államnak nevező terroristaszervezet támadásai ugyanis rendszeresen emlékeztetnek a koalíciós erők, köztük a magyar katonák jelenlétének szükségességére.

A harcok jelenleg Erbiltől több mint harminc kilométerre zajlanak. A terroristacsoportoknak ugyan ideig-óráig sikerül meggyengíteni a védővonalakat, ám a magyarok által is felkészített peshmerga harcosok rövid időn belül visszaverik a támadókat.

De kik is a peshmergák? Őket sokan és sokszor legendákba illő, elszánt harcosokként aposztrofálják,

akik félelmet nem ismerve rohamozzák meg ellenségeiket. A valóság természetesen, mint minden legenda esetében, most is többrétű. Maga a „peshmerga” szó jelentése: aki szembenéz a halállal; ennek e harcosok eleget is tesznek nap mint nap. A halál gondolata nem fűződik szorosan össze a félelemmel és a földi lét végével, hiszen számukra fontosabb a kurd nép becsülete és a függetlenedési vágya. A terroristaszervezettel folytatott harc, otthonuk felszabadítása a

félelem uralma alól, nekik létkérdés. Annak ellenére, hogy a peshmergák hadserege önkéntes alapú, egyáltalán nem szenvednek hiányt jelentkezőkből. A katonák eltökéltek. Minden eszközzel, fegyverrel küzdenek az Iszlám Állam ellen. A ruházatuk is „sokszínű”: sokan a jelenlegi és régebbi amerikai terepmintás, különféle szabásmintájú zubbonyt, nadrágot viselik, a lábbelijeik viszont a külső szemlélő számára meglepetést okozhatnak. A sivatagi katonai bakan-

csoktól a sportcipőkön át, egészen a frakkhoz illő fényes fekete bőrcipőig terjed a skála. Fegyverzetük hasonlóan változatos. A jól ismert AK-család klasszikus, fatusás verziója ugyanúgy megtalálható az arzenáljukban, mint a legmodernebb német és amerikai gépkarabélyok.

Az őket mentoráló magyar katonák a város szélén, a nemzetközi repülőtérrel egybeépült bázison települnek. Többségük a peshmergák kiképzésé-

ért felel, de vannak olyan alegységeik is, amelyek a városhoz közeli amerikai támaszpontok őrzés-védelmét látják el. Tevékenységükről az iraki kurdok két fontos politikai vezetője, Maszúd Barzani elnök és Nechirvan Barzani miniszterelnök is elismerően nyilatkozik. Falah Mustafa Bakir külügyminiszter pedig azt mondta: „Nemzeteink nagyon közel állnak egymáshoz, nagyon jól megértjük egymást. Hálásak vagyunk a magyar népnek és Magyarország kormányának azért a támogatásért, segítségért, amit nekünk nyújtanak. A magyarok

valóban bizonyították, hogy nagyszerű barátaink”. Karim Sinjari belügyi és védelmi miniszter hasonlóképp nyilatkozott: „Hálásak vagyunk a magyar népnek és a magyar Országgyűlésnek, továbbá Magyarország kormányának azért a támogatásért, amit az Iszlám Állam ellen harcoló peshmerga erőknek nyújtanak.”

A látogatás tapasztalatait összegezve dr. Simicskó István a delegációval utazó újságírónak megerősítette: az elnök, a védelmi miniszter, a német parancsnok, illetve a peshmerga erők vezetői is egyöntetűen pozitív, elismerő véleményt fogalmaztak meg a magyar katonák itteni szolgálatáról.

– A személyes találkozás katonáinkkal megerősítette bennem azt az érzést, hogy azokról, akik ide eljöttek, és ezt a szolgálatot teljesítik, áldozatvállalásukról és helytállásukról, csak elismeréssel lehet szólni – tette hozzá a honvédelmi miniszter.

Dr. Benkő Tibor vezérezredes szintén pozitív tapasztalatokról számolt be.

– A magyar katonákra bárhol, bármikor számíthatunk. Látszik rajtuk, hogy felkészültek és pontosan tudják, mit miért tesznek. Számomra nagyon megnyugtató volt, hogy a kontingens parancsnoka nemcsak a magyar katonákat érzi saját embereinek, hanem azokat a kurdokat is, akiknek a felkészítéséért felel – jegyezte meg a Honvéd Vezérkar főnöke.

Mindenkire beosztás vár

ZÁRT RENDSZER

NÉGY ESZTENDŐ NEM TÚL HOSSZÚ IDŐ EGY FELSŐOKTATÁSI INTÉZMÉNY ÉLETÉBEN. HA AZONBAN ÉPPEN AZ ALAPÍTÁSTÓL SZÁMÍTOTT ELSŐ NÉGY ÉVRŐL VAN SZÓ, NAGYON IS LÉNYEGES IDŐSZAK. A NEMZETI KÖZSZOLGÁLATI EGYETEM HADTUDOMÁNYI ÉS HONVÉDTISZTKÉPZŐ KARÁNAK DÉKÁNJÁVAL, DR. BOLDIZSÁR GÁBOR EZREDESSEL AZ EDDIGI EREDMÉNYEK MÖGÖTTI MUNKÁRÓL, ELKÉPZELÉSEKRŐL, OKTATÁSI FILOZÓFIÁRÓL BESZÉLGETTÜNK.

Dr. Boldizsár Gábor
ezredes

Az Országgyűlés 2011-ben fogadta el azt a törvényt, amelynek értelmében a katonatiszti képzést a közigazgatási és a rendészeti képzéssel egyetlen felsőoktatási intézménybe vonták össze. Az egykori Rendőrtiszti Főiskola, a Budapesti Corvinus Egyetem Közigazgatás-tudományi Kara, valamint a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egye-

tem integrációjával létrejött a Nemzeti Közszolgálati Egyetem (NKE). Ez az átszervezés természetesen óriási előkészítést és energiát igényelt, ráadásul számolni kellett olyan tényezőkkel is, mint például az oktatói rendszer átalakulása.

– A Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem annak idején teljes mértékben felkészült az integrációra.

A feladat világos volt, a szakmai és strukturális átalakítások azonnal elkezdődtek. Egykaros egyetemmé váltunk, a képzés átalakításának legfontosabb kritériuma az volt, hogy a karon kizárólag katonai képzés folyjon, a polgári képzések pedig kerüljenek át más karokra vagy pedig szüntessük meg azokat. Voltak olyan szakok, amelyeket felmenő jelleggel

futtattunk ki; ezek éppen idén, négy év elteltével fejezik be tevékenységüket, miután az utolsó hallgatók is végeznek – emlékezett az új korszak teendőire dr. Boldizsár Gábor ezredes.

– Az átszervezés az oktatókat is alapvetően érintette. Volt, aki másik karnál folytatta a korábbi munkáját, míg mások nyugdíjba vonultak. Ezt a folyamatot alapvetően befolyásolta a 2013. évi – a kettős ellátás megszüntetéséről szóló – döntés, amelynek értelmében választani kellett a nyugdíjba vonulás és a nyugdíj, vagy a további oktatói munka és a nyugdíj szüneteltetése között. Ennek következtében pedig egyéni elhatározás alapján több tucat munkatársunk a nyugdíj mellett döntött. A történet persze ennél sokkal komplexebb volt, ugyanis tapasztalt, sok évtizede oktató szakemberek távoztak közülünk, ezzel kényszerhelyzetbe kerültünk, és a fiatalítás felgyorsítása elkerülhetetlenné vált. Ez a szándékunk azonban szerencsére összhangban állt a döntéshozók elvárásaival, és megfelelt annak az alapkövetelménynek, miszerint olyan – parancsnoki múlttal rendelkező, gyakorlatorientált – oktatókat válasszunk ki a fiatalabb generációból, akiknek műveleti területen is van tapasztalatuk. Harcoló alakulatoktól, harctámogatóktól, szakalakulatoktól vártuk a jelentkezőket, vagyis olyan helyekről, ahol addig a gyakorlatban végezték azt, amit nálunk oktatniuk kell. Az elmúlt négy évben mintegy tíz-tizennégy fő érkezett a karra, s közülük többen ma már a PhD-tanulmányaikat végzik – részletezte Boldizsár ezredes.

Az egyetemi katonai tisztképzés (hasonlóan az intézmény többi karához) a felsőoktatási rendszeren belül teljesen speciális területet foglal el. Nemcsak azért, mert több minisztérium együttesen tartja fent az NKE-t, hanem azért is, mert a honvédelmi tárca és a Magyar Honvédség vezetése által meghatározott feladatszabás, valamint konkrét keretszámok alapján dolgoznak. Ahogyan Boldizsár ezredes fogalmazott: ez egy zárt rendszer, amelynek előnye és egyben az oktatók óriási felelőssége is, hogy a végzős hallgató tisztként továbbra is a zárt rendszerben marad.

– A polgári karok kivezetésével már „csak” katonai oktatással foglalkozunk. Olyan képzést biztosítunk

négy éven át, amely egy életpálya legfontosabb alapja. Ne feledjük például, hogy tőlünk nem kerülnek ki diplomás munkanélküliek. A zárt rendszer előnye ugyanis többek között az, hogy aki nálunk sikeresen végez, az munkát, beosztást kap. Kapnia is kell, hiszen más aspektusból megközelítve nem lenne szerencsés, ha az itt szerzett szentitív (ügymond: kényes) tárgyi, szakmai tudást annak birtokosa a civil szférában próbálná meg alig 22 esztendősen kamatoztatni – hallhattuk a dékántól.

A szűk létszám egyik előnye, hogy minden tudásukat és energiájukat a legmagasabb szintű oktatásra tudják fordítani. Az általános keretszámrendszerrel ellentétben az egyetemen

évekre előre prognosztizált adatokkal dolgoznak a felvételi eljárások során.

– Az alapképzésre többszörös a túljelentkezés, a keretszámot minden évben a HM és az MH vezetése adja meg. Ez nem is lehet másképp, hiszen csak a legfelsőbb szinteken szabhatják meg a várható beosztások számát, ők tudnak valós előrejelzést felállítani akár hosszabb távra is. Intézményünk speciális helyzetben van tehát e tekintetben is, hiszen mi már a felvételik alkalmával megközelítőleg tudjuk azt is, hogy öt év múlva hol és hány beosztás betöltésére lesz szükség, s ehhez az igényhez tudjuk igazítani a képzést. Kapacitásunk akár a jelenlegi létszámkeret többszörösére is lenne, de mindig a logika és a vezetés kalkulációi határoznak a felvehető maximális számáról – hangsúlyozta a kar dékánja.

Egyes szakirányok iránt akkora érdeklődés mutatkozik, hogy csak szigorú szűrőrendszer segítségével lehet kiválogatni a legérdemesebb hallgatókat.

– A felvételi eljárás során eleve magasra tesszük a képzeletbeli lécet. A fizikai alkalmasság vizsgálatától kezdve a felvételi pontszámon át a pszichés terhelhetőségig és motivációig mindent figyelembe veszünk. A szakokon belül a második év végén döntjük el a specializáció irányát, azaz, hogy a hallgatók közül ki lesz tüzér, ki foglalkozik majd logisztikával, ki szolgáljon vegyvédelmisként vagy harcokocsizóként, stb. Ebben is egyedi tehát a képzési rendszerünk, mert – tekintetbe véve persze a hallga-

tók kívánságát – a tervezett beosztásba történő alkalmasságról is nekünk kell döntenünk. Kényes állomása ez a hallgatók oktatási folyamatának, hiszen nem mindenkinek, sőt, néha bizony csak keveseknek adatik meg, hogy olyan specializáción folytassák tanulmányaikat, amelyet a kezdetben elterveztek – jegyezte meg az ezredes.

A specializációs döntés egyébként szigorú kritériumok alapján zajlik. Három összetevőjéből az első a szokásos, évenkénti katonaiteljesítmény-értékelés. A második a tanulmányi eredmény, a harmadik pedig egy olyan pontozási rendszer, amelyet a hallgatók maguk állítanak össze. E három tényező alapján alakul ki a rangsor, hogy kik lesznek az elsők a választott pozícióra. Aki pedig nem fér bele a keretbe, annak más specializációval kell megbarátkoznia.

Arra a kérdésre, miszerint nem okoz-e ez csalódást azoknak a hallga-

tóknak, akik kénytelenek tudomásul venni, hogy nem az lesz a majdani beosztásuk, amit elterveztek, a kar dékánja így válaszolt.

– Húszéves fiatalokról van szó, akik még el sem kezdték a pályát, ezért nyilván lehet, illetve van bennük csalódottság. Karunk azonban óriási hangsúlyt fektet a csapatszemlélet elfogadtatására. Reális képet kell felmutatnunk nekik, meg kell értetnünk velük, hogy bár közhelynek hangzik, de a hadsereg valóban olyan, mint egy óriási gép: egyetlen hiányzó vagy rosszul működő, apró alkatrész az egész működését képes megbénítani, tehát minden egyes fogaskerékre szükség van. A két év alatt a való világ minden előnyével és hátrányával igyekszünk szembesíteni a tisztjelölteket, hogy megértsék és elfogadják: bármilyen beosztásba kerüljenek is, a munkájuk nélkülözhetetlen a rendszer zökkenőmentes működtetéséhez.

Az NKE HHK aktívan részt vett és vesz a migránsválság kezelésében is.

– A honvéd tisztjelöltek a Magyar Honvédség önálló alakulatához, az MH Ludovika Zászlóaljhoz tartoznak. A zászlóalj, mint hadrendi elem, többször vett részt a közvetlen határbiztosítási feladatokban. A honvéd tisztjelöltek elsősorban ott is a saját szakterületükhöz igazodva csatlakoztak a tevékenységhez, s ez óriási tapasztalatszerzési lehetőséget biztosított a számukra. Egyfelől láthatták, hogy éles helyzetben hogyan működik a Magyar Honvédség rendszere, másrészt az önbecsülésüknek is jót tett, hiszen szó szerint átélhették,

megtapasztalhatták a haza szolgálatát. A válsághelyzet kezelésébe oktatóinkat is bevonták, akik a különböző vezetői szintek munkájában vettek részt – magyarázta Boldizsár ezredes, majd a határnál folyó tevékenység egy másik, a jövőre nézve kiemelten fontos aspektusáról, a belbiztonsági szervek munkájának összehangolásáról beszélt.

– Mit jelent például, hogy a honvédség a rendőrséget segíti, és miért fontos ez egy olyan intézmény szempontjából, amely magában foglalja valamennyi, a jelenlegi helyzetben tényezőnek számító szervezet képzését? A válasz egyszerű: csak úgy lehet sikeres az együttműködés, ha ismerjük egymás döntéshozó mechanizmusát, szervezeti kultúráját, képességeit és korlátait. Ha már az egyetemen elkezdjük a társszervek munkájának összehangolását, ezáltal éles helyzetben is minimálisra csökkenthetjük a hibalehetőségeket – mutatott rá az ezredes, majd így folytatta: a jelenlegi helyzet hasonlít azokhoz a feladatokhoz, amelyekben a Magyar Honvédség a külföldi missziók során már számtalanszor bizonyított. A legtöbb külszolgálatban ugyanis a katonák a helyi rendőrség munkáját is segítik, van tehát benne tapasztalatunk, vannak bevált módszereink.

– Amikor támogatásról beszélünk, persze ne csak az egyesített járőrözésre gondoljunk. Itthon például kizárólag a honvédség rendelkezik olyan jelentős logisztikai képességgel, háttérrel, amely most a határon

nélkülözhetetlen, és ez már a teljes körű támogatás szükségességét veti fel. Ne legyenek illúzióink, a migránsok még éveken át „munkát adnak” majd a határon szolgálóknak. Ha szükség lesz a honvédség teljes támogatására, az a közös szervezésben-tervezésben is új korszakot nyithat; minden műveleti tevékenységet közösen kell megtervezniük az együttműködő szerveknek. Az erre történő felkészítésben pedig az egyetemnek is nagy szerepe lehet, hiszen a közös elvek, érdekek, elgondolások mentén felépített oktatás kulcsfontosságú lesz a megváltozott biztonsági helyzetben. Szakmai, tudományos háttérrel is kell biztosítani annak megalapozásához, hogy miként lehet egy ilyen támogatói, együttműködési feladatot megoldani. Ki kell dolgoznunk azokat az eljárásokat, amelyek most még csak lehetőségként

léteznek, de váratlan helyzetekben azonnal szükséges alkalmaznunk – vázolta a lehetséges új feladatokat Boldizsár ezredes.

S hogy a dékán mit tart az elmúlt négy év legnagyobb sikerének?

– Azt, hogy itt vagyunk, ahogyan sikerült átalakítanunk, alkalmazkodnunk a feltétel-rendszerhez. A 2011-es profilváltás alapjaiban változtatta meg a struktúrát, majd pedig a kettős ellátás tilalmát eredményező helyzetet is megoldottuk. A doktori képzésünk kiválóan működik, hasonlóan a mesterképzéshez, az alapképzésnél pedig elég a felvételi számokra pillantani. Ki tudjuk elégíteni a Magyar Honvédség katonai felsővezetői, vezérkari tanfolyami igényeit, évi több mint 100 különböző képzést tartunk. Integrálódunk az egyetembe, alkalmazkodunk a változó kihívásokhoz, a közös rendszer pedig óriási előnyöket rejt. Azok, akik ma bármelyik karon az intézmény hallgatói, mire közép- és felsőszintű vezetők lesznek, már egy közös értékrendet és szemléletet tudhatnak magukénak, hiszen erre tanítjuk őket. Ha a különböző területek filozófiáját és működési rendszerét már az oktatásban össze tudjuk hangolni, akkor egy jól és olajozottan működő rendszert kaphatunk. Gondolkodó, a kihívásokra válaszokat adni tudó katonákat, vezetőket képzünk. Napjaink kihívásaira pedig csak megfelelő és megalapozott szemléletmóddal lehet válaszokat adni. Az erre történő felkészítés a mi feladatunk és felelősségünk – zárta a beszélgetést a Hadtudományi és Honvédtisztképző Kar dékánja.

DÁN BESZERZÉS

A dán kormány határozott: a parlamenti pártokkal egyeztetve a Lockheed Martin F-35A Lightning II, ötödik generációs, nehezen felderíthető vadászbombázó repülőgépeire cserélik le a jelenleg használt F-16AM/BM Falcon típust. A 27 repülőgép beérkezése után az 1980 óta használt Falconok utolsó példánya 2024-ben köszön majd el a dán légierőtől. Az F-35-ösöket a Skrydstrup melletti – az új gépek 2021-es beérkezése előtt modernizáláson áteső – repülőtéren üzemeltetik majd. A beszerzés értéke hárommilliárd dollár, amely természetesen tartalmazza a szükséges logisztikai, támogatási és kiképzési csomagokat is.

Dán Védelmi Minisztérium

ÚJ GYAKORLÓGÉPEK IZRAELBEN

Átadták a harmincadik, egyben utolsó Aermacchi M-346 Lavi sugárhajtású, transzszonikus sebességű, kétüléses gyakorló-repülőgépet az Izraeli Űr- és Légierőnek. Ezzel a típussal az A-4N Skyhawk könnyű támadó repülőgépeket váltották le, amelyeket 2015. december 13-án vontak ki a hadrendből. Az izraeli pilóták a 2012-ben vásárolt M-346-osokon kapnak majd haladó továbbképzést az F-35I Adir vadászbombázókra, amelyekből az első két példány várhatóan még az idén megérkezik. Az M-346-osok eddig már 10 ezer felszállással közel 7500 repült órát teljesítettek.

Leonardo-Finmeccanica

BEVETHETŐ A PROVENCE

A francia haditengerészet vezérkari főnöke, Bernard Rogel admirális bejelentette: teljesen hadra fogható a második Aquitaine-osztályú fregatt, a D652 PROVENCE. A FREMM többfeladatú fregattok francia változatát (Olaszország, Marokkó és Egyiptom haditengerészete vásárolt ilyen úszóegységeket) alapvetően felszíni hajók és tengeralttjárók elleni küzdelemre optimalizálták, emellett elláthatnak légvédelmi tevékenységet is. A legalább 1000 kilométeres hatótávolságú, 16 cellás, függőleges konténerből indítható SCALP Naval cirkálórakétáknak köszönhetően nagy hatótávolságú csapásmérésre szintén alkalmasak.

Francia haditengerészet

AIRBUS-GYŐZELEM NAGY-BRITANNIÁBAN

Az Airbus Helicopters szállíthatja le a brit katonai pilótaképző programban használandó helikopterek új generációját. A 17 évre szóló, 500 millió angol font értékű szerződés szerint 2018 áprilisától kell átadniuk a továbbfejlesztett H135 Helionix és a H145 típusokat. A megállapodás szerint a helikopterekkel évente százhuszonegy pilótát és kilencvenkilenc fedélzeti technikust képeznek majd ki a brit királyi légierő, a hadsereg és a haditengerészet számára. Ehhez az Airbus Helicopters-nek 28 ezer repült órát kell biztosítania. Érdeklenség, hogy a brit pilótaképző intézet lesz a H135 Helionix első alkalmazója.

Airbus Helicopters

KIHAJÓZOTT A PJOTR VELIKIJ

Két év után először hajózott ki a Szeveromorszk melletti kikötőjéből a PJOTR VELIKIJ nukleáris meghajtású orosz nehézcircskáló, az orosz északi flotta zászlóshajója. A Barents-tengeri út – amelyre a hajó műszaki állapotának helyreállítása után került sor – célja a felderítő- és fegyverrendszerek állapotának ellenőrzése, az alapvető haditengerészeti feladatok begyakorlása, s a mélytengeri képességek tesztelése volt. A nehézcircskáló a világ legnagyobb, nem repülőgép-hordozó osztályú hadihajója. A legkomolyabb fenyegetést a circskáló P-700 Granit, hajók elleni circskálórakétái és az Sz-300F Fort, repülőgépek elleni, közepes hatótávolságú légvédelmi rakétái jelentik.

TASZSZ Defence

ELKÉSZÜLT A NYOLCADIK FALCON

A francia haditengerészet átvette a nyolcadik Dassault Falcon 50M típusú, sugárhajtású haditengerészeti felderítő repülőgépét. A Flotille 24F-nél hadrendbe állított modell egyike annak a négy (eredetileg a légierőnél 50B szállító változatként repült) példánynak, amelyeken a Dassault Aviation nagyjavítást végzett, majd átépítette azokat a haditengerészetnek. A gépek a vizuális megfigyeléshez szükséges ablakot, Ocean Master 100 felderítő-radarrendszert, nappali és infravörös kamerával ellátott optikai felderítőrendszert is kaptak. A Falcon 50M-ek műholdas kommunikációs eszközeik révén folyamatos rádió- és adatkapcsolatban állhatnak a parancsnoksággal.

Francia haditengerészet

TELJES LEOPARD-SIKER

A NATO hadseregei számára május 10–12. között szervezett „Erős Európa” elnevezésű erőpróbán az első három helyet a Leopard 2-esek szerezték meg. A németországi Grafenwöhrben rendezett háromnapos viadalon hat

országból hét harckocsi-szakasz vett részt, szakaszonként négy lánctalpassal. Lengyelország és Dánia Leopard 2A5, Szlovénia M-84, Németország Leopard 2A6, Olaszország Ariete, míg az Egyesült Államok Abrams M1A2 harckocsikkal nevezett be a küzdelembe. Az első helyen a német, a másodikon a dán, míg a harmadikon a lengyel szakasz végzett. A legjobb amerikai szakasz teljesítménye csak a negyedik helyezéshez volt elég.

Amerikai hadsereg

A LEGNAGYOBB HAJÓ

Átvehette a Fülöp-szigeteki haditengerészet az eddigi legnagyobb méretű, 7300 tonnás hajóját, amely a BRP TALARAC nevet kapta. A 123 méter hosszú, 22 méter széles úszóegység 2800 tonna hadfelszerelést és egy zászlóaljnyi tengerészgyalogos katonát képes hordozni, illetve három helikoptere és kisebb partraszállító hajói segítségével a kívánt partszakaszra juttatni. Legénysége 121 fő. A Tarlac-osztályból még egy példány épül, melyet várhatóan 2017-ben vehet majd át a haditengerészet. A két, kifejezetten partraszállító műveletekre optimalizált hadihajó nem titkolatlan válasz Kína Spratly-szigetek környéki terjeszkedési, sziget-építési műveleteire.

Inquirer.net

ÉPÜL AZ AEGIS, LENGYELORSZÁGBAN

Hivatalosan is megkezdődött a második európai AEGIS Ashore rakétavédelmi komplexum építése a lengyelországi Redzikowo mellett. A bázison egy AN/SPY-1 felderítő és tűzvezető radar, illetve a szükséges irányítóközpont mellett a legmodernebb SM-3 Block IIA rakétavédelmi rakétákat tartalmazó konténereket is telepítenek majd. Az első, a romániai Deveselu melletti hasonló komplexum május 12-én érte el a teljes művelési képességet. Az európai AEGIS rakétapajzs része még a délkelet-törökországi Diyarbakir melletti AN/TPY-2 felderítő radarrendszer és a németországi Rammsteinben működő parancsnokság.

U.S. Missile Defense Agency

TANÁCSADÓK ÚJ UTAKON

Az afgán határőrség 6. dandárját mentoráló magyar tanácsadók figyelme kiterjed a parancsnokság védelmi létesítményeinek, illetve az azok megközelítését szolgáló utak állapotára is. Mivel a határőrlaktányához vezető földút teljesen tönkrement, a magyar tanácsadó csoport parancsnoka – az Északi Kiképző, Tanácsadó és Támogató Parancsnokság műszaki főnökeivel együttműködésben – felmérte annak műszaki állapotát, ami után döntés született a legsürgősebb javítási munkálatok német nemzeti forrásból történő finanszírozására. Az útfelújítás Mazar-e Sharif-i vállalkozók szervezésében, afgán munkaerő alkalmazásával valósult meg.

Kép és szöveg: NTE-12

BOSZNIA-HERCEGOVINA STABILITÁSÁÉRT

Biztonsági, gazdasági, közlekedési és diplomáciai együttműködésről tárgyalt Szarajevóban Sziijjártó Péter. A külgazdasági és külügyminiszter a megbeszélések követően meglátogatta az Európai Unió bosznia-hercegovinai katonai misszióját, az EUFOR-t, amelyben több mint 160 magyar katona szolgál. Ezzel kapcsolatban a politikus hangsúlyozta: az uniós tagországok közül, a katonák létszámát tekintve, hazánk a második helyen áll, s ez bizonyítja, hogy Magyarország nemcsak beszél a bosznia-hercegovinai stabilitás és béke fontosságáról, hanem tesz is érte. Kijelentette: megállapodás született arról, hogy a katonai misszió parancsnoka melletti, megüresedett politikai tanácsadói pozíciót magyar tisztségviselő tölti majd be.

Honvedelem.hu/MTI, fotó: Burger Zsolt (KKM)

EURÓPA-NAP SZARAJEVÓBAN

Az Európa-nap alkalmából ünnepséget rendeztek Szarajevó belvárosában, az Army Hall előtti téren. A rendezvényen – amelyen több magas rangú civil és katona is részt vett – ott volt az EUFOR ALTHEA misszió többnemzeti zászlóaljának törzse, a műveleti századok pedig díszalagységet alkotva sorakoztak fel. A megemlékezésen beszédet mondott Lars-Gunnar Wigemark, az Európai Unió különmegbízottja, illetve Friedrich Schrötter vezérőrnagy, az EUFOR parancsnoka. Mindketten méltatták a katonák érdemeit, akik Bosznia-Hercegovinában szerepet vállaltak a béke megőrzésében, valamint a természeti katasztrófák elhárításában. Ezt követően a két szónok az Európai Unió címerét ábrázoló koszorúra kötötte a béke megteremtéséért életüket áldozók emlékét hirdető szalagot.

Kép és szöveg: honvedelem.hu

ELŐRETOLT MŰVELETI BÁZISON

Az MH KFOR Kontingens 14. váltásának Delta százada kitelepült a Leposavic közelében található Nothing Hill táborba. Koszovó északi régiója távol esik a Novo Selóban található állandó bázistól, ezért hozták létre a Camp Nothing Hillt, ahol az alegységek egymást váltva látják el a szolgálatot; a magyar század ezúttal a németeket váltotta. A járőrözések során a magyar katonák alapvető feladata a kijelölt területek megfigyelése, valamint az utak járhatóságának folyamatos ellenőrzése.

Kép és szöveg: Búz Csaba hadnagy

ÉPÜLETHARCÁSZAT KOSZOVÓBAN

Az MH KFOR Kontingens 14. váltásának Charlie százada a beépített területen történő harcászatot gyakorolta a koszovói Camp Vrelóban. A speciális kiképzés több napon át zajlott, a három szakasz egymást felváltva gyakorolt. A forgatókönyv szerint két járőröző magyar katonát támadás ért egy faluban, járművük mozgásképtelenné vált, ők pedig fogságba estek. A helikopteres kiszállítással kezdődött harcászat folyamán a század feladata a két fogva tartott kimentése volt. A végrehajtás során a harctéri életmentők (Combat Life Saver – CLS) is szerepet kaptak: az épületek átvizsgálása közben „megsérült” katonákat kellett ellátniuk.

Kép és szöveg: Búz Csaba hadnagy

KÜLÜGYI DELEGÁCIÓ NAQOURÁBAN

A Külgazdasági és Külügyminisztérium delegációja, valamint a bejrúti magyar nagykövetség képviselői meglátogatták az ENSZ Libanoni Békefenntartó Misszió (UNIFIL) parancsnokságát. A delegációt vezető Benkő Levente helyettes államtitkár megbeszéléseket folytatott az UNIFIL katonai és civil vezetőivel; ezek során áttekintették a régióban zajló eseményeket, az UNIFIL szerepét, jelentőségét és lehetőségeit a regionális béketeremtésben. A delegáció tagjai találkoztak a magyar törzstisztekkel is; meghallgatták Rábel Roland főhadnagy tájékoztatóját, amelyet a tiszt az UNIFIL térképészcsoporthoz tartott felépítéséről és munkájáról.

Kép és szöveg: Kisgyörgy Sándor százados

Balkáni helyzetkép

KONSZOLIDÁCIÓ

AZ UTÓBBI IDŐSZAKBAN LEGINKÁBB A MIGRÁCIÓS ÚTVONALAK MIATT ESIK SZÓ A BALKÁNRAÓL A BIZTONSÁGPOLITIKAI KÖZBESZÉDBEN, PEDIG A FÉLSZIGETEN AZ 1990-ES ÉVEK HÁBORÚI UTÁN KORÁNTSEM TEKINTHETŐ RENDEZETTNEK A HELYZET. TÁLAS PÉTERREL, A NEMZETI KÖZSZOLGÁLATI EGYETEM STRATÉGIAI VÉDELMI KUTATÓINTÉZETÉNEK (NKE SVKI) IGAZGATÓJÁVAL TEKINTETTÜK ÁT A RÉGIÓT ILLETŐ AKTUÁLIS KÉRDÉSEKET.

Erőteljes konszolidációnak le-
hettünk tanúi a Balkánon – össze-
szegezte Tálás Péter biztonsá-
gpolitikai szakértő a korábban
hagyományosan Európa puskaporos
hordójának számító félszigeten jelen-
leg tapasztalható folyamatokat.

– Ezek a folyamatok nem voltak
teljesen zökkenőmentesek, de az

irányok egyértelműek: Szlovénia,
illetve Horvátország már az Európai
Unió tagja, és napjainkra megindult
a többi balkáni ország közeledése
is a közösséghez. Ez azt jelenti,
hogy vagy tagjelöltek, vagy már a
tagjelöltség előszobájának tekinthető
uniós projektek résztvevői. Két
országban ugyanakkor jelentős el-

maradás tapasztalható e téren: ezek
Bosznia-Hercegovina, illetve Ko-
szovó – mondta az igazgató.

Bosznia-Hercegovina mai hely-
zete Tálás Péter szerint az 1995.
évi Daytoni béke-megállapodásban
gyökerezik: igaz, hogy a szerződés
végre lezárta a szörnyű vérontást,
ám egyszersmind rendkívül szétta-

kifolyólag belátható időn belül nem is remélhető, hogy a nemzetközi békefenntartó erők kivonuljanak az országból. Ezek az erők, ha nem is orvosolhatják a belső feszültségeket, de mindenképpen ellenőrzés alatt tartják és tompítják azokat. A nemzetközi jelenlét emellett egyfajta jelzés is a helyiek felé: odafigyelünk rájuk, mert még nem tudatuk teljesen a saját lábunkra állni a háború után – összegzett Tóth Péter.

Koszovóban, ahol katonai értelemben rendeződött a helyzet, más jellegűek a problémák, mint Boszniában.

golt állami berendezkedést hozott létre. Ez nem kizárólag etnikai megosztottságot jelent: közigazgatási szempontból is töredezett, nehezen működtethető államalakulatról beszélhetünk, ahol éppen emiatt nincsenek „nagyobb robbanások”. Ám az egész országra kiterjedő reformokat rendkívül nehéz keresztülvinni, mivel rengeteg védekezésre, ellenállásra képes entitás létezik egymás mellett – közigazgatási, vallási, etnikai tömbök.

– Ebben az országban érezhető legkevésbé a konszolidáció, itt a leglassúbb a társadalmi modernizáció és a gazdasági fejlődés üteme. Ezek a folyamatok annál is visszafogottabbak, mint amit a nemzetközi közösség elvárna. Ebből

– Ott sokkal inkább a politikai vezetés minősége vet fel kérdéseket. Az országban ugyanaz a politikai kör birtokolja a hatalmat 1999 óta; ez gyakorlatilag a Hashim Thaçi által vezetett egykori Koszovói Felszabadítási Hadsereg, az UCK elitjét jelenti. Az azóta eltelt évek azt bizonyították be, hogy akik fegyverrel eredményesen voltak képesek harcolni a függetlenségért, azok politikusként nem feltétlenül állják meg a helyüket ugyanilyen sikerrel. Semmi sem igazolja ezt jobban, mint hogy Magyarországon például a migrációs válság első előjele is a koszovóiak nagyszámú megjelenése volt a déli határunkon, majd azt átlépve az országban még 2014-ben. Mivel Koszovó jelenleg nem háborús terület, az elvándorlás oka ebben az esetben belpolitikai és szociális természetű volt – fogalmazott a kutatóintézet igazgatója.

Tálas Péter hangsúlyozta: a többi balkáni országban is vannak megoldásra váró kérdések, de Koszovóban mindenképpen súlyosabb a helyzet.

– Az is komoly problémát jelent, hogy a kezdeti nagy nekibuzdulási hullám után lelassult a függetlenség elismerése, és még az EU-n belül is vannak országok, amelyek nem ismerték el önálló államként Koszovót. Ez bizonyos szempontból érthető, hiszen többen is egy nem kívánt saját jövőképet látnak a helyzetben – kiszakadó kisebbségekkel, föderalizálódással. Mindez viszont

azzal jár, hogy az ország számos uniós projektből kimarad, miközben a politikai vezetés láthatóan képtelen számos társadalmi, gazdasági és szociális kérdés megoldására. Hatalmas a korrupció, rendkívül erős a szervezett bűnözés, a mai napig az állam a fő munkaadó, és még sorolhatnánk. Emiatt viszont egész Koszovó stabilitása is hagy maga után kívánnivalókat. Jelentősebb elmozdulási lehetőség a jelenlegi helyzetben nem is nagyon látható. Óriási szükség lenne rá, hogy a külföldi tőke is befektetésre ajánlott területként tekintsen az országra, de ez is kemény dió, hiszen a 2008-as gazdasági világválság hatásainak teljes felszámolása még nem sikerült Európában, különösen

nem ebben a térségben. De mint mondtam, katonai kockázatokat Koszovóban kevésbé látok, mint Bosznia-Hercegovinában – jegyezte meg a szakértő.

A Balkán tehát a mai napig az 1990-es évek háborúinak következményeivel él együtt nap mint nap, és ezek alól a háborús bűnösök bíróság elé állítása sem hozott maradéktalan feloldozást.

– A társadalmakban mindenképpen komoly visszhangot váltanak ki e perek, ugyanakkor minél inkább távolodunk az eseményektől, és minél inkább a politikai szférát kezdi érinteni a nemzetközi elszámoltatás, annál több olyan döntés születik, amelyek nem feltétlenül egyeznek a társadalmi igazságérzettel. Ilyen volt a közelmúltban Vojislav Seselj vagy Radovan Karadzics ügye, de említhetem Ante Gotovina felmentését is, miközben a horvát táborkok két olyan hadieseményben is részt vett, amelyek a szerb kisebbség jelentős sérelmével jártak. Ezek az esetek bizonyosan nem segítik a megbékélést – sorolta az igazgató.

A régióknak további nehézségeket okoz a migrációs válság, amelyben a Balkán államai tranzit-országgént funkcionálnak, és mivel a schengeni zóna alapvetően határlezárásban gondolkodik, fokozottabbak a terhek is. Ezzel összefüggésben Tálas Péter rámutatott: ez különösen azoknak az államoknak rossz, amelyek beleesnek az útvonalba. A macedón–görög

határon eleve kemény a helyzet, de Macedónia mellett érintett Szerbia, Horvátország és Szlovénia is. A török megállapodással kicsit visszasett az érkezők száma, de ha ismét beindul az áradat, megint problémák jelentkeznek majd. Annyit ugyanakkor érdemes elmondani, hogy a korábbiakhoz képest e kérdésben is együttműködőnek bizonyultak a balkáni államok. A macedón határzár például eleve az osztrák–német tandemnek köszönhető. Ilyen értelemben mindez újabb bizonyíték volt Európa számára, amely azt mutatja, hogy ezekkel az államokkal igenis együtt lehet működni, hiszen ők is tudják: ha kiveszik a részüket a tehervállalásból, cserébe infrastrukturális fejlesztésekben reménykedhetnek, és közelebb kerülnek az Európai Unióhoz.

Tálas Péter szerint az Iszlám Állam megjelenése a Balkánon is okozhat gondokat, ám a terrorszervezet tevékenysége döntően továbbra is a Közel-Kelet és Észak-Afrika egyes államaira összpontosul, vagyis nem várható előretolt hídfőállások létrejötte például Bosznia-Hercegovinában – ahol egyébként már bizonyítottan jelen vannak terroristasejtek.

– Bosznia-Hercegovinában, Koszovóban, Macedóniában jelentős muszlim közösség él, így itt kétségtelenül jobban el tudnak vegyülni a terroristák – akárcsak Franciaországban vagy Belgiumban. Ugyanakkor nem gondolom, hogy fokozott radikalizálódástól kellene tartani a helyieket illetően. Az ilyesminek eleve részben egyéni okai vannak, és a nyugat-európai elemzések szerint nem magából az iszlám hitből fakad. A párizsi vagy brüsszeli merényletek szervezői, elkövetői sem kötődtek az ottani muszlim közösséghez, hanem egy-egy szélsőséges imám hatására radikalizálódtak. Ezek a balkáni államok sokkal inkább háttérországok, toborzóbázisok lehetnek az Iszlám Állam számára – hangsúlyozta a szakember.

Szintén sarkalatos kérdés a jelenlegi világpolitikai helyzetben Oroszország és a Nyugat viszonya, az NKE SVKI igazgatója azonban úgy látja: Moszkva számára jelenleg nem a Balkán jelenti a betörési pontot.

– Oroszországnak alapvetően egy vele baráti kormány jelenthet előnyt ezekben az országokban. Kétségtelen, hogy léteznek a régióban hagyományosan oroszbarát

társadalmak – így például a szerb –, ám ezek is az EU-hoz közelednek ma már. Ugyanígy csökkent a térség fontossága Moszkva szemében, amikor lekerültek a napirendről a Balkánon áthaladó energetikai útvonalak tervei. Tény, hogy Szerbia nem csatlakozott az oroszok elleni embargóhoz, ami megemelte a szerb gazdaság jelentőségét Moszkva szemében, de az orosz külpolitika fő érdeklődési iránya ma akkor sem a Balkán – mutatott rá Tálas Péter.

Magyarország jelenleg mintegy ötszáz katonát állomásoztat a balkáni NATO- és EU-missziókban. Tálas Péter szerint ez a jelenlét továbbra is alapvető fontosságú.

– Magyarország szempontjából a Balkán biztonsága és sorsa kiemelt külpolitikai prioritás, hiszen szomszédos régióról beszélünk. A legtermészetesebb dolog, hogy olyan helyen legyünk jelen, ahol az eredmények közvetlenül becsatornázhatók a külpolitika érdekrendszerébe. Még akkor is, ha aktuálpolitikai szempontból nem feltétlenül ez jelenti a legnagyobb azonnali hasznot, mondjuk a jelenlegi iraki vagy korábban az afganisztáni missziókkal összehasonlítva – indokolt a szakértő.

KÖZÖS KIKÉPZÉS

A rendőri műveletek előkészítése és irányítása volt a célja annak a felkészítésnek, amelyet a Komárom-Esztergom Megyei Rendőr-főkapitányság csapatszolgálati állományának és a Készenléti Rendőrség kijelölt erőinek tartottak a tatai laktanyában. A gyakorlaton a törzsbe beosztott rendőrök, illetve a századparancsnoki, az alparancsnoki és a végrehajtó állomány felkészültségét ellenőrizték. Mivel a rendezvénynek az MH 25. Klapka György Lövészdandár laktanyája adott otthont, a felkészítésbe bevonták a koszvói misszióra készülő MH KFOR Kontingens 15. váltásának katonáit is. A közös kiképzés során a katonai és rendőri alegységek megismerték és elsajátították a másik szervezet tömegkezelési eljárásait.

Kép és szöveg: Csete László törzsszázados

KOMPLEX GYAKORLAT

Stabil Vezetés 2016 névvel rendezett komplex harcászati gyakorlatot a székesfehérvári MH 43. Nagysándor József Híradó- és Vezetéstámogató Ezred. A gyakorlat résztvevői mindenekelőtt a vezetési pont telepítését, a végrehajtó elemek tevékenységének irányítását, illetve a fegyverzeti és technikai eszközök együttes, komplex rendszerben történő üzemeltetését gyakorolták. Emellett az őrzésvédelem, az összeköttetések felvétele, a híradás folyamatos biztosítása és a híradóállomások kiszolgálása is a feladatok között szerepelt. A pisztoly- és gépkarabély-lőgyakorlatok, valamint a kézigránátdobás végrehajtására a bakonykúti lőtéren került sor.

Kép és szöveg: Vizinger Diána hadnagy

„LÉLEKTANI” EGYÜTTMŰKÖDÉS

Közel harmincan vettek részt azon a háromnapos propagandaelemző tanfolyamon, amelyet a Stuttgartban települt Amerikai Hadsereg Európai Parancsnokság (US EUCOM) Különleges Műveleti Erők Európai Parancsnoksága (SOCEUR) szervezett az MH Civil-katonai Együttműködési és Lélektani Műveleti Központ, illetve más alakulatok katonái számára a Honvédelmi Minisztérium Lehel utcai objektumában. Az amerikai és a magyar szervezet közötti együttműködés három évvel ezelőtt kezdődött, s már akkor sor került egy közös tréningre, amerikai vendégelőadók részvételével. Idén pedig már nemcsak szakemberekkel, hanem egy teljes kurzus megszervezésével támogatták a magyar kollégák felkészítését.

Zsigmond Réka

Fotó: Elek Richárd százados

GYAKORLAT ÖT HELYSZÍNEN

Idén ismét meghívást kaptak a Nemzeti Közsolgálati Egyetem Hadtudományi és Honvédtisztképző Kar (NKE HHK) felsőfokú vezetőképző tanfolyamának hallgatói a Combined Joint European Exercise elnevezésű nemzetközi gyakorlatra. A francia, brit, német, olasz és spanyol szervezésben zajló kiképzési esemény egy időben öt helyszínen zajlott. A fiktív alaphelyzetre épülő feladatok a hallgatók által korábban elsajátított tervezési eljárások nemzetközi környezetben történő begyakorlását szolgálták. A gyakorlatot a vendéglátó nemzetek komoly műveleti tapasztalatokkal rendelkező tábormukai vezették.

Kép és szöveg:
Honvedelem.hu / NKE HHK

KONFERENCIA A BÉKEFENNTARTÁSRÓL

„Az ENSZ-békefenntartás reformja” témakörben rendeztek konferenciát Szolnokon, az MH Béke-támogató Kiképző Központban. A tudományos tanácskozáson az ENSZ békefenntartói reformkoncepciójának tartalmi elemeit, továbbá a világszervezet tavalyi, első vezérkari főnöki szinten megtartott konferenciájának eredményeit, tapasztalatait elemezték. A rendezvényen többek között felszólalt, illetve előadást tartott dr. Orosz Zoltán altábornagy, a Honvéd Vezérkar főnökének helyettese, Erdős André nagykövet, a Magyar ENSZ Társaság alelnöke, illetve Apáti Zoltán ezredes, az MH Béke-támogató Kiképző Központ parancsnoka is.

Kép és szöveg: Galambos Sándor

DIGITÁLIS CSAPÁS

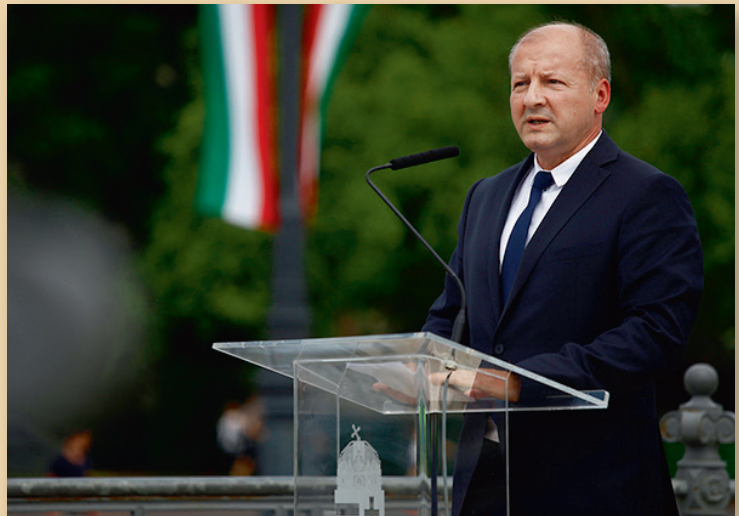
Az MH vitéz Szurmay Sándor Budapest Helyőrség Dandár informatikai foglalkozást szervezett „Digitális Csapás 2016 – MH-szintű informatikai közös felkészítés” néven. Az ötnapos oktatásra a dandár püspökszilágyi kiképzőbázisán került sor. A foglalkozások célja az volt, hogy a résztvevők megismerjék és teszteljék a komplex informatikai fejlesztés keretében beszerzésre tervezett legfontosabb technológiákat, eszközöket. A felkészítést az MH Híradó és Informatikai Rendszer-főközpont informatikai főközpontjának parancsnoka, Nyikos Imre alezredes irányította.

Regős Teréz; fotó: Horniák Dóra

HŐSÖK NAPJA

A magyar hősök emlékűnnepén, a fővárosban rendezett megemlékezésen dr. Simicskó István honvédelmi miniszter elmondta: kevés országnak adatott meg, hogy ezeréves államisággal rendelkezzen. Hazánk ezek sorába tartozik, és ezt sok-sok véréldozat, illetve harc árán sikerült elérni. Az a nép, amelynek a történelem során folyamatosan küzdenie kellett, igen gazdag hősökben, a hősök pedig bátorságot adnak a jövő kihívásaihoz: áldozatuk nem volt hiábavaló. A tárcavezető bejelentette: a megbecsülés jeléül felújítják az összes (2668) magyarországi hadisírt és katonai emlékhelyet.

Nyulas Szabolcs; fotó: Dévényi Veronika

HONVÉDESKÜ SZENTENDRÉN

Az alapkiképzés sikeres befejezését követően csaknem száznyolcvan szerződéses állományú katona tett ünnepélyes honvédeksüt Szentendrén, az MH Altiszi Akadémián. A fogadalmételt követően, a katonához intézett köszöntőbeszédében Vargha Tamás, a Honvédelmi Minisztérium parlamenti államtitkára, miniszterhelyettes úgy fogalmazott: soha nem feledhetik, hogy amikor a haza védelmére esküdtek fel, az egyet jelent nemzetünk szellemi-erkölcsi értékeinek, hagyományainak védelmével, örökségünk óvásával és gyarapításával.

Kép és szöveg: honvedelem.hu

LÁTOGATÁS MACEDÓNIÁBAN

A balkáni régió biztonsági helyzete, a migrációs válság biztonságra gyakorolt hatása, valamint a kétoldalú katonai kapcsolatok továbbfejlesztésének lehetőségei voltak a fő témái dr. Benkő Tibor vezérezredes, a Honvéd Vezérkar főnöke macedóniai látogatásának. Benkő vezérezredes Metodija Velichkovski altábornagy – a macedóni védelmi erők vezérkari főnöke – meghívására utazott Skopjéba, ahol négyszemközt megbeszélést folytattak, majd plenáris ülésen tárgyaltak. Találkozott Zoran Jolevski védelmi miniszterrel, illetve udvariassági látogatáson fogadta őt dr. Gjorge Ivanov köztársasági elnök is.

Kép és szöveg: Honvéd Vezérkar

ATTASÉPROGRAMOK

A tatai MH 25. Klapka György Lövészdandárnál tettek látogatást a Budapesten akkreditált véderő-, katonai és légügyi attasék. A katonadiplomatakat Szloszjár Balázs ezredes, parancsnokhelyettes tájékoztatta az alakulat történetéről, szervezeti felépítéséről, feladatairól, majd a vendégek különböző bemutatókon tanulmányozhatták a dandár technikai eszközeit. A következő napon – a HM nemzetközi együttműködési főosztály és az MH vitéz Szurmay Sándor Budapest Helyőrség Dandár rendezésében – a püspökszilágyi lőtérén sor került a hagyományos éves attasé-lőversenyre is. Idén Iuliu Lucaci ezredes, román véderőattasé nyerte el a legjobb lövésznek járó vándorkupát.

Kép és szöveg: Konkoly Dávid

A HIDAK ÉS A HÍDÉPÍTŐK NAPJA

Látványos és mozgalmas programokkal ünnepelték a hidak és a hídépítők napját Budapesten, a Kopaszi-gáton, illetve térségében. A Lágymányosi-öbölben zajló „vizes” események közül a legizgalmasabbnak a sárkányhajók versenye bizonyult, amely az MH Ludovika Zászlóalj csapatának győzelmével zárult. Az MH 1. Honvéd Tűzszerész- és Hadihajós Ezred aknamentesítő hajója a Rákóczi híd lábánál fogadta az érdeklődőket, akik a hadihajó kíséretében érkező egyéb úszóegységeket, például a katasztrófavédelem SZENT FLÓRIÁN tűzoltóhajóját, illetve a CLARK ÁDÁM úszódarut is megcsodálhatták.

*Kép és szöveg:
honvedelem.hu*

SZERB DELEGÁCIÓ AZ AKADÉMIÁN

Az alakulat számára kiemelten fontosak a nemzetközi kapcsolatok, a szoros együttműködés más országok képzéssel és kiképzéssel foglalkozó intézményeivel, valamint a tapasztalatok megosztása – mondta Bozó Tibor dandártábornok, amikor Szentendrén, az MH Altiszi Akadémián köszöntötte a szerb hadsereg kiképzési parancsnokának helyettese, Jelesije Radivojevic dandártábornok által vezetett delegációt. A látogatás során a vendégek bepillantást nyerhettek az akadémián folyó kiképzésbe, az altiszi oktatás rendszerébe, továbbá megtekintették a szerződéses legénységi állományú katonák alapkiképzésének éppen zajló komplex záróvizsgáját is.

Kép és szöveg: Duruczné Téglás Dóra főhadnagy

Búvárösszevonás Mályiban

VÍZ ALATT, VÍZ FELETT

KÉTSZER EGYHETES, A MAGYAR HONVÉDSÉG TELJES „BÚVÁRPALETTÁJÁT” FELÖLELŐ KÖZÖS KIKÉPZÉS HELYSZÍNE VOLT A MÁLYI-TÓ, ILLETVE A MELLETTE LÉVŐ KIKÉPZÉSI, OKTATÁSI ÉS REGENERÁLÓ KÖZPONT.

Valódi nagyüzem zajlott Mályiban, ahol Bagi László főhadnagy, az MH Összhaderőnemi Parancsnokság (MH ÖHP) éves búvárösszevonásának vezetője tájékoztatta magazinunkat a gyakorlatról. A kiképzési rendezvényt a hivatásos és szerződéses állományú búvárok osztályba sorolására, továbbá a búvár- oktatók és a merülésvezetők összevonására, vizsgáztatására szervezte meg az MH ÖHP. Az első héten az MH 1. Honvéd Tűzszerész- és Hadihajós Ezred (MH 1. HTHE), az MH 5. Bocskai István Lövészdandár 24. Bornemissza Gergely Felderítőzászlóalja, továbbá az MH 37. II. Rákóczi Ferenc Műszaki Ezred búvárai vettek részt. A második héten a nemrég alakult MH 2. Különleges Rendeltetésű Ezred katonabúvárai gyakoroltak.

Naponta – a szabályzat által előírt szüneteket figyelembe véve – egy-egy délelőtti és délutáni merülésre került sor. A résztvevők a saját maguk által megtervezett, az alakulatuk sajátosságainak, feladatainak megfelelő gyakorlatokat hajtották végre az egy hét alatt.

A műszaki ezred katonabúvárai egy meghibásodott tolózárát cseréltek ki a víz alatt, emellett felderítettek és ballonok segítségével kiemelték a vízből egy nehéz tárgyat is. A műszaki búvárok persze egyéb feladatokat (víz alatti hegesztések,

fúrások, vágások) is képesek elvégezni, ha szükséges.

– Fontos azt is megemlíteni, hogy Szentesen működik a Magyar Honvédség egyetlen búvárkiképző bázisa. Így minden katona, aki búvár szeretne lenni, az alaptanfolyamot ott végzi el. Emellett a szaktanfolyamok többségét is Szentesen rendezik – mondta Bagi főhadnagy. Majd megjegyezte: azért is fontos a közös gyakorlás, mert soha nem lehet tudni, hogy mikor kell „élesben” együtt tevékenykedniük a különböző alakulatok búvárainak. Ez történt például a 2013. évi árvíz idején is, amikor a műszaki és a debreceni felderítőbúvárok együttes, megfeszített erővel dolgoztak a gátak védelmében. Ezt megkönnyítette, hogy a korábbi gyakorlatoknak köszönhetően már

ismerték egymás felszerelését, munkamódszereit.

A Mályi-tavon és a 3. számú Kiképzési, Oktatási és Regeneráló Központ területén immár hatodik esztendeje hajtják végre búvárösszevonásokat és vizsgáztatásokat.

– Az MH vitéz Szurmay Sándor Budapest Helyőrség Dandár üzemeltetésében lévő központ állományával kiváló kapcsolat alakult ki az évek során: mindenben segítik a munkánkat. Itt tényleg csak a feladatra kell koncentrálni, hiszen a körülmények adottak ahhoz, hogy tartalmas kiképzést hajtsunk végre minden esztendőben, május–június környékén. Igaz, ehhez az is szükséges, hogy több hónapig tartó, folyamatos finomításokkal, változtatásokkal kísért tervezés előzze meg az összevonást. Az alaku-

latok is „bedolgoznak” ebbe, hiszen ők tudják pontosan megmondani, mire szeretnék a hangsúlyt fektetni az egyhetes kiképzés során – tette hozzá Bagi László.

A biztonságra is ügyelni kell: a három foglalkozási helyen két mentőbúvár felügyelt a merülések végrehajtása közben. Ők azok, akik bármilyen bűvárbaleset esetén a víz alól a partra mentik a bajba jutottakat, s akár már a víz felszínén megkezdik az elsősegélynyújtást. A helyszínen egy mentőtiszt is jelen volt, s természetesen a miskolci kórházzal szintén előre egyeztettek a kiképzési eseményről.

– A Mályi-tónál kialakított foglalkozási helyen egy feltételezett robbanótést felderítését végeztük el, ennek megjelölését, illetve a robbanótést kiemelését gyakoroltuk. Ez egy átlagosnak mondható, hétköznapi feladat a raj számára, azonban ezt is újra és újra gyakorolni kell. Mivel több esztendeje járunk már ide, jól ismerjük a helyszínt, a körülményeket – mondta el Török László zászlós, az MH 1. HTHE tűzszerészbúvár-rajának parancsnoka.

Hiába azonban a gyakorlat, a jól ismert tó és part, a végrehajtás előtt a feladat minden egyes részletét

pontosan meg kell tervezni: komoly technikai háttérre van szükség, ennek előkészítése és ellenőrzése szintén a felkészülés része. E háttérnek fontos eleme a sisakra szerelt kamera, amelynek segítségével a parton is látjuk, mi történik odalent. Az eszköz segít a felderítésben, így előre tudhatjuk, hogy milyen robbanótést kell hatástalanítanunk. Ha a víz alatti körülmények nagyon rosszak, akkor fentről instrukciókkal lehet segíteni a búvárt. A kamerának köszönhetően azt is látni, ha a búvár bajba kerül, így a segítségére induló társa már a vízbe lépés előtt ismerni fogja a kialakult helyzetet, a körül-

ményeket. A felvételek segítségével pedig elemezhetővé válnak a feladat végrehajtása közben elkövetett hibák is.

Török László elmondta, hogy a négyfős raj az összes kitűzött, egymásra épülő, egyre nehezebb feladatot elvégezte (tájékozás, víz alatti tárgyak keresése, kutatása, nagyobb tárgyak ballonnal végzett kiemelése, illetve robbanótest felderítése és kiemelése). Emellett megismerkedhettek a többi alakulat tevékenységével is, hiszen a tapasztalatcserével egymás munkáját segíthetik. A gyakorlatok során többnyire az SLB-92 sűrített levegős búvárké-

szüléket használták, de több feladatot MBF-2005 munkabúvár-felszerelésben hajtottak végre.

Miklós Bence zászlós, az MH 5. Bocskai István Lövészdandár 24. Bornemissza Gergely Felderítő-zászlóaljának búvárkoordinátora, a kiképzési részleg beosztott altisztje megjegyezte: amit a gyakorlás során láttunk, az a felderítőbúvároknál teljesen hétköznapi feladat. A gyorsan pergő események során a partfelderítés, a part átvizsgálása, majd az elrejtett haditechnikai eszköz megkeresése és annak kiemelése után az egymást biztosító búvárok gyorsan visszatértek a

nádasba, majd onnan „hazaindultak”. A komplex foglalkozás során a felderítési információk megszerzését is gyakorolták, s erre a Mályi-tó ideális helyszín. Megfelelő a vízmélység, elég nagy a vízfelület, míg a tagolt partnak köszönhetően a megközelítést rejtetten végre lehet hajtani. Az itt lévő épületek mellett jó gyakorló pályát szolgáltatnak ahhoz, hogy a legalább ugyanannyira fontos szárazföldi szakharcászati elemeket is begyakorolják a búvárok. Az egy hét alatt, a már említett feladatok mellett, irányúzásokat és partfelderítést is végrehajtottak a katonák.

Fúzió 2016

BÁRMIKOR MEGTÖRT

„LESZÁLLÁS KÖZBEN LEZUHANT ÉS KIGYULLADT EGY MI-8-AS HONVÉDSÉGI HELIKOPTER A TATABÁNYAI SZENT BORBÁLA MEGYEI KÓRHÁZ TERÜLETÉN. AZ ÉGŐ RONCSOK AZ INTÉZMÉNY EGYIK ÉPÜLETÉBEN IS SÚLYOS KÁROKAT OKOZTAK”.

ÉN HET

Mintegy tíz tűzoltó- és mentőautó, számos rendőrségi, és katonai gépjármű érkezett percekben belül a katasztrófa helyszínére, hogy megkezdjék a mentést. Munkájukat a Turul Mentőcsoport

speciális, kutyás mentői is segítették. Az összehangolt tevékenységet a megyei Katasztrófavédelmi Igazgatóság szakemberei irányították. Nemcsak a helikopterbaleset sérültjeit kellett ellátniuk, hanem az intézmény egyik – a

katasztrófában megsérült – épületéből is ki kellett menteniük a betegeket. Szerencsére ez a „több halálos áldozattal és tucatnyi sérülttel” járó baleset nem a valóságban történt meg, hanem a Fúzió 2016 elnevezésű Komárom-

Esztergom megyei védelmi igazgatási komplex gyakorlat részeként.

– Annak is a harmadik fázisaként, mivel a kórházban történt események előzménye egy néhány héttel korábban végrehajtott riasztási-értesítési, majd egy törzsvezetési gyakorlat volt

– tudtuk meg Bakos Sándor alezredestől. A Komárom-Esztergom Megyei Védelmi Bizottság titkára hozzátette: a katonák elsősorban a lezuhant honvédségi helikopter miatt érkeztek, de egyéb feladataik is voltak. A megyei Vöröskereszt pedig diákok

toborzásával járult hozzá a gyakorlathoz. A nyolcvannyolc, közösségi szolgálatot ellátó középiskolásnak jutott a balesetben megsérültek szerepe. Katonanyelven fogalmazva, ők voltak az „alájátszók”, akiket a tűzoltók kimentettek a „lerombolt épületből”, illetve – mint „eltűnt személyeket” – őket kellett megkeresniük a mentőkutyáknak.

A tatai MH 25. Klapka György Lövészdandár 2. lövészszázalójától egy szakasz katona érkezett a kórházba. Farkas Gábor alezredes, a zászlóalj parancsnoka elmondta: az alegységnél alapkiképzésen részt vevő újoncok

amúgy is az úgynevezett „nem háborús műveletek” elnevezésű foglalkozásokon vettek részt, így csak annyi volt a változás – hogy a katasztrófa-felszámolási tevékenység során – ezen a napon nem laktanyai, hanem a valósághoz legjobban hasonlító körülmények között kellett gyakorolniuk. Ellenőrző-átesztítő pontokat működtettek a kórház bejáratainál, közreműködtek az objektumvédelemben és a rendőrökkel közösen járőrözési feladatot láttak el.

– Annak ellenére, hogy a katonák először hajtottak végre ilyen összehangolt tevékenységet, elégedett va-

gyok a munkájukkal – summázta a látottakat az alezredes.

A gyakorlatot követő sajtótájékoztatón dr. Kancz Csaba, a Komárom-Esztergom Megyei Kormányhivatal kormány megbízottja, a Megyei Védelmi Bizottság elnöke hangsúlyozta, hogy a Fúzió 2016 során egy olyan helyzetet szimuláltak, ami napjainkban bármikor megtörténhet.

– A különböző szervezetek példásan végezték a munkájukat, a gyakorlat sikeres volt, a polgári, katonai, rendvédelmi együttműködés megfelelően működött – emelte ki a kormány megbízott.

Németi László tűzoltó ezredestől, a Komárom-Esztergom Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatóság igazgatójától megtudtuk, hogy évente rendeznek hasonló, a társszerveket is érintő nagyszabású gyakorlatot. Az ideinek az együttműködés javítása volt a célja. Egy ilyen helyzet a valóságban 3-as kiemelt fokozatú eset lenne, amelynek felszámolására nemcsak Tatabányáról, hanem a megye számos településéről vezényelnének tűzoltókat. Őket egyébként most is riasztották, ám mivel csak gyakorlatról volt szó, nem kellett elhagyniuk laktanyáikat.

Toborzó Országfutás 2016

MEGMOZGATTÁK AZ

SIKERESEN TELJESÍTETTÉK AZ ÖNMAGUK ELÉ TÚZÖTT 2016 KILOMÉTERES TÁVOT AZ MH HADKIEGÉSZÍTŐ ÉS KÖZPONTI NYILVÁNTARTÓ PARANCSNOKSÁG (MH HKNYP) MUNKATÁRSAI ÉS ÖNKÉNTES TARTALÉKOSAI. A TOBORZÓ ORSZÁGFUTÁS 2016 STAFÉTÁJA BUDAPESTRŐL INDULT, ÉS HUSZONHÉT FUTÓNAP TELJESÍTÉSÉVEL ÉRKEZETT VISSZA A FŐVÁROSBA. A RENDEZVÉNY FŐVÉDNÖKE DR. SIMICSKÓ ISTVÁN HONVÉDELMI MINISZTER VOLT.

A Magyar Honvédség és a társadalom kapcsolatának erősítése, a katonai hivatás, a sport, valamint az egészséges életmód népszerűsítése érdekében, az ötkarikás játékokra készülő magyar olimpiai csapat tagjai előtti tiszteletüket kifejezve, Toborzó Országfutás 2016 néven nagyszabású rendezvénysorozatot szervezett az MH Hadkiegészítő és Központi Nyilvántartó Parancsnokság. A váltófutás első futója ünnepélyes keretek között indult útjára Budapestről április 13-án, s a staféta csaknem 220 település érin-

Bár társszerzőnk, Ifju Tímea főhadnagy elsődleges feladata az események dokumentálása volt, néhány kilométer erejéig ő is lett a fényképezőgép.

– Láttam kollégáim szemében a büszkeséget, amikor váltóbottal vagy anélkül, de futva népszerűsítették a Magyar Honvédséget, a katonai hivatást és a sportot. Ezért már az indulás napján elhatároztam, ha török, ha szakad, akár egyedül, akár csapatban, nekem is futnom kell. Május 18-án délelőtt kerültem sorra, Pilisszentkereszt és Pomáz közt mintegy négy és fél kilométeres távon tartottam az iramot a kollégáimmal. Felváltva vittük a szalagokkal ékesített váltóbotot, a ránk váró pomáziakat meglátva pedig együtt emeltük büszkén a magasba – idézte fel élményeit az MH Hadkiegészítő és Központi Nyilvántartó Parancsnokság kommunikációs tisztje.

ORSZÁGOT

tésével május 20-án érkezett vissza a fővárosba. Hosszabb-rövidebb táv teljesítésével az akcióban több mint tizenegyezer hivatásos, szerződéses, önkéntes tartalékos katona, közalkalmazott és civil személy vett részt. A futás huszonhét napja alatt több mint háromszázötven jelentkeztek szerződéses és önkéntes tartalékos katonai szolgáltra.

– A staféta érkezésének napján a nagyobb településeken, a munkánkat segítő katonai szervezetek önzetlen támogatásának köszönhetően, statikus és dinamikus bemutatókkal, toborzórendezvényekkel vártuk az érdeklődőket, s katonai tiszteletadással egybekötött koszorúzásokon hajtottunk fejet az első és a második világháborúban életüket vesztett ka-

tonahősök előtt – lapozta a rendezvény forgatókönyvét Bendes István alezredes, a váltófutás egyik szervezője.

Az alakulat törzsfőnöke huszonhét napon át kísérte autójával a stafétát, ügyelt a sportolók biztonságára, a különböző helyszíneken pedig segítette a rendezők munkáját.

– A Toborzó Országfutás 2016 karitatív célokat is szolgált: munkatársaimmal fontos feladatunknak tekintettük a szolgálatteljesítés közben

elhunyt katonák gyermekeiről történő gondoskodást is. Különböző szervezetek és magánszemélyek felajánlásának köszönhetően a rendezvény során több mint egymillió forint tá-

A május huszadikai zárőnnepségen a Toborzó Országfutás 2016 rendezvény megszervezése és végrehajtása során nyújtott közreműködésért és támogatásért dr. Simicskó István honvédelmi miniszter emléklakettet adományozott a Magyar Olimpiai Bizottságnak, dr. Benkő Tibor vezérezredes, a Honvéd Vezérkar főnöke pedig emléklakettel köszönte meg az Országos Rendőr-főkapitányság segítségét.

Vanyur Tibor ezredes, az MH HKNYP parancsnoka emléklakettet adományozott az MH vitéz Szurmay Sándor Budapest Helyőrség Dandár 32. Nemzeti Honvéd Díszegységnek, az MH Katonai Rendészeti Központnak, az MH Szociálpolitikai Közalapítványnak, Kovács Imrének, Kunszállás polgármesterének, a HM FEST Military Hagyományörző és Szabadidő Egyesület elnökének, valamint a Magyar Közút Nonprofit Zrt.-nek. Bendes István alezredes munkáját emlékéremmel, Gájer Bálint énekes támogatását pedig emléklappal köszönte meg.

Borkai Zsolt, a Magyar Olimpiai Bizottság elnöke zászlószalagot adományozott az alakulatnak, amelyet Fábián László, a MOB sportigazgatója kötött fel az MH Hadkiegészítő és Központi Nyilvántartó Parancsnokság csapatzászlajára.

településen belüli távon kísérhessék a stafétavivőket.

– Szinte hihetetlen az az összefogás és tisztelet, amely országszerte fogadta futóinkat, a kollégáimat. Minden településen nagyon sokan vártak ránk, a programjaink népszerűek voltak, lelkes közönséggel és résztvevőkkel találkoztunk. Kondora István, Sárvár polgármestere például rögtönzött toborzó néptáncbemutatót tartott a tiszteletünkre. Akadt olyan község is, ahol nem működik iskola, ezért a gyerekeket a szomszéd település iskolájából szállították át a helyszínre, hogy együtt futhassanak a katonákkal. Szinte valamennyi kollégám aktív részese akart lenni a rendezvénynek, a parancsnokság állományából háromszáznegyvenöten vitték a szalagokkal ékesített staféta-

mogatás érkezett az MH Szociálpolitikai Közalapítvány számlájára – tette hozzá az alezredes.

A futókat az érintett városokban és községekben a települések polgármesterei, az önkormányzatok képviselői fogadták, akik a katonák teljesítményének elismeréseként díszszalagot kötöttek a stafétabotra, melyet a rendezvény végén már százkilencvenöt szalag ékesített.

Csaknem háromszáz oktatási intézmény és civil szervezet képviselőjében közel tízezer – a kisiskolástól kezdve a 60 éven felüliekig – csatlakoztak a futókhoz, hogy az adott

botot. Volt, aki csak néhány kilométer teljesítését tudta vállalni, mások viszont a maratoni futók babérjaira törtek. Egyik elhivatott munkatársam, Mák András alezredes, a kato-

nai igazgatási osztály vezetője például fizikai állóképességének határait feszegetve kijelentette, hogy addig fog futni, amíg bírja: három nap alatt tizenegy Pest megyei településen át

A Toborzó Országfutás 2016 idején egy váratlan tragédia is történt: április 29-én tragikus hirtelenséggel elhunyt Haulikné Varga Szilvia törzsszázlós, az MH Hadkiegészítő és Központi Nyilvántartó Parancsnokság 1. Katonai Igazgatás Központ munkatársa. Szilvia április 13-án, a staféta Pest megyei szakaszán még örömmel futotta le az Isaszeg–Gödöllő közötti közel öt kilométeres távot. Halálát követően a stafétabotra fekete szalagot kötöttek gyászoló kollégái.

EMLÉKÉT MEGŐRIZZÜK.

mintegy hetven kilométert tett meg. Az ország legnagyobb megyéjében, Bács-Kiskunban kétszer két napot töltött a staféta; útja során nem érintette ugyan Kunszállást, Kovács Imre polgármester ennek ellenére is díszszalagot kötött, és a község általános iskolásaival egy kilométeren át kísérte a futóinkat. Összességében a leghosszabb távot – kétszázharmincegy kilométert – is Bács megyei munkatársaim és kísérőik teljesítették. Persze ebben az esetben nem a megtett kilométerek számán volt a hangsúly, hanem azon az eszmén és célon, amiért ezt a váltófutást megszerveztük. Sok neves sportolótól és közéleti személyiségtől is kaptunk támogatást: dedikált mezeket, labdákat és ajándéktárgyakat ajánlottak fel, s közülük néhányan még a staféta kísérői közé is beálltak – összegezte tapasztalatait Bendes alezredes.

TIGRISEK SPANYOLO

ÖTVENÖTÖDIK
ALKALOMMAL
RENDEZTÉK MEG
A NATO TIGER MEET
REPÜLŐHARCÁSZATI
GYAKORLATOT,
AMELYNEK EZÚTTAL
A SPANYOLORSZÁGI
ZARAGOZA ADOTT
OTTHONT.
AZ ESEMÉNYEN
A MAGYAR
HONVÉDSÉGET
A KECSKEMÉTI
MH 59. SZENTGYÖRGYI
DEZSŐ REPÜLŐBÁZIS
PUMA
VADÁSZREPÜLŐ-
SZÁZADA
KÉPVISELTE.

A gyakorlaton tizenöt országból közel száz repülőgép és helikopter, valamint több mint ezer katona vett részt: köztük a kecskeméti Pumák ötvenfős kontingenssel, és öt JAS-39EBS HU Gripenel. A magyar katonák két lépcsőben érkeztek a spanyolországi Zaragozába, a kecskeméti szállítórepülő-század An-26-osán. Útjukat mindkét esetben egy rövid tankolás idejére szakították meg az olaszországi Pisában. A gyakorlaton részt vevő öt Gripen leszállás nélkül települt át Spanyolországba, az üzemeltetésükhöz szükséges felszereléseket közúton szállította az MH 64. Boconádi Szabó József Logisztikai Ezred Kecskemétről. A repülési feladatokat május 16-án kezdte meg a csapat: „bemelegítésként” megismertkedtek a légtérrel, gyakorolták az eljárásokat, majd a spanyol Eurofighterok ellen vívtak közel-légi harcot.

A NATO Tiger Meet egy „alulról indult kezdeményezés”. Ez a repülőharcászati gyakorlat nem szerepel a NATO hadgyakorlatainak listáján, és a főparancsnokságokon is hiába keresnénk a NATO Tigris Szövetség (NATO Tiger Association – NTA) irodáját. Ennek ellenére az ötvenöt évvel ezelőtti első találkozó óta eltelt

időszakban az Észak-atlanti Szerződés Szervezetének egyik legnagyobb és legfontosabb repülőharcászati gyakorlatává nőtte ki magát a Tiger Meet, amelyet a tagok minden évben megrendeznek. A főszerző minden esetben a házigazda század, amely az adott ország légierijének támogatásával, a NATO-szervezetektől függetlenül, de a szövetség célkitűzéseivel és irányelveivel teljes összhangban állítja össze a gyakorlat forgatókönyvét. A kecskeméti Gripenek 2009-ben vettek részt először az eseményen, és az MH 59. Szentgyörgyi Dezső Re-

RSZÁGBAN

pülóbázis Puma százada 2014-ben vált a NATO Tigris Szövetség teljes jogú tagjává.

A gyakorlat elsődleges célja a kezdetektől fogva a kapcsolatépítés, az együttműködés fejlesztése, valamint a bajtársiasság szellemének megteremtése volt. A Tiger Meet keretében a katonai műveletek teljes spektrumát lefedő komplex repülési feladatokat gyakorolnak. A találkozők kiváló lehetőséget biztosítanak arra is, hogy a műveleti tapasztalatokkal még nem

rendelkező pilóták tanulhassanak a tűzkeresztségen már átesett, kiemelkedő rutinnal bíró, más nemzetbeli társaiktól.

A repülési feladatok tervezése során a vezetőség igyekszik a legfrissebb műveleti tapasztalatok alapján, a lehető legrealisztikusabb forgatókönyvet összeállítani, így a Tiger Meet nem a megszokott kihívások elé állítja a pilótákat és a földi személyzetet. Fontos irányelv, hogy a kéthetes gyakorlat a ma tapasztalataival a holnap

feladataira készítse fel a résztvevőket. A hagyományok ugyanakkor megjelennek a külsőségekben: a résztvevő kötelékek egy repülőgépe a gyakorlatra speciális festést, matricázást kap. A magyarok idén először érkeztek feldíszített Gripennel.

A „nagymacskás szellemiség” másban is tetten érhető. A látogatók gyakran botlanak az egyenruhájukat különböző tigrises mintával díszítő katonákba, gyakoriak a tigrismintás rendfokozati jelzések, névtáblák, de bevett szokás, hogy az eseményre a csapatok elkészítik saját nagymacskás póloikat is. Ezeket természetesen a megszokott otthoni körülmények között nem hordják a katonák, de ebben a két hétben sajátos elvárás, hogy a szövetséghez és az egymáshoz való kötődést a résztvevők így is kifejezzék.

Az idei helyszín sem mindennapi, hiszen a zaragozai repülőtér két, több mint 3000 méter hosszúságú kifutóval is rendelkezik, ráadásul akkora állóhely található ott, amelyen gond nélkül el tudták helyezni a gyakorlaton részt vevő kilencvenöt helikoptert és repülőt, köztük két E-3A légtérelenőrző gépet. A kettős hasznosítású óriási bázis múltja összefonódik az űrkutatással is. A NASA az űrsiklók tartalék leszállóhelyének jelölte ki a repülőtérrel. A kedvező klimatikus viszonyok, a megfelelő hosszúságú pályák és a különböző repülési rendszerek, berendezések tették alkalmassá erre a feladatra, bár ebben a szerepben sosem volt szükség a zaragozai légikikötőre.

Az idei vendéglátó a Spanyol Légierő 15. ezredének EF-18+ gépeket

repülő százada volt. Az alakulat számos műveletben vett már részt, 2008 óta teljes jogú tagja a szövetségnek.

A gyakorlat akár napi huszonnégy órányi munkát is igényelhetett a résztvevőktől, tábori körülmények között. A délelőtt különböző levegő-levegő és levegő-föld műveletek gyakorlásával telt, közben a földön a délutáni komplex művelet tervezésének utolsó fázisa zajlott. A levegő-föld műveleteket gyakran segítették a spanyol előretolt földi repülésirányító (Joint Terminal Attack Controller – JTAC) katonák. Délelőtt a légi harc-gyakorlatok kisebb kötelékek összecsapását, esetleg egy az egy elleni harcot jelentették. Mivel helikopterek és a spanyol különleges műveleti erők is részt vettek a gyakorlaton, komplex,

összhaderőnemi műveleteket is végrehajtottak a „tigrisek”.

– A Tiger Meet kiváló lehetőséget biztosított arra, hogy tapasztalatot cseréljünk, gyakoroljuk az együttműködést, fejlesszük tudásunkat. Az eseményre tizenkét pilótánk érkezett, közöttük voltak oktatók és olyanok is, akik nemrég fejezték be Svédországban a Gripen-képzést, jelenleg pedig a készülségi szolgálat ellátáshoz szükséges kiképzésük zajlik. Nem számít, hogy ki milyen szinten van, itt mindenki értékes tapasztalatokat szerezhetett. A forgatókönyveket nagy tudású, több ezer repült órával rendelkező, több éves műveletet maga mögött tudó szakember tervezte, s ez garancia volt arra, hogy a legjobbaktól tanuljunk. Büszkén mondhatom, hogy a katonák mel-

lett a Gripen is szépen bizonyított. Negyedik generációs repülőgépként tökéletesen alkalmasnak bizonyult az itt gyakorolt komplex feladatokra, gond nélkül vehettünk részt vele a különböző típusú műveletekben. Az is bebizonyosodott, hogy a légi helyzetkép, az elektronikai harcászat és a precíziós bombatámadás területén kiemelkedő a repülőnk teljesítménye, a legjobbak között vagyunk – mondta a gyakorlatról Kálló Sándor alezredes, a Puma század parancsnoka.

A magas szintű műszaki kiszolgálás nélkül elképzelhetetlen lett volna a folyamatos hadrafoghatóság biztosítása. A kiválóan képzett, tíz év üzemeltetési tapasztalattal rendelkező magyar csapatnak ez nem jelentett rendkívüli kihívást: felkészültségüket jellemzi, hogy a gyakorlat alatt soha

nem kellett műszaki hiba miatt felszállást elhalasztani.

– Leginkább logisztikai kérdésekkel szembesültünk, szakmailag nem kellett külön készülnünk. Tíz éve üzemeltetjük a Gripeneket, van már egy részletes listánk, amelynek alapján összeválogathatjuk a gyakorlatokhoz szükséges alkatrészeket, szerszámokat, ellenőrző berendezéseket és kenőanyagokat. Jó eséllyel meg lehet tippelni, hogy a helyszínen milyen típusú javításokat kell majd elvégezni. Persze mindig jöhet valami váratlan probléma, aminek a megoldása kreatív gondolkodást igényel. Az utánpótlási láncnak és az állomány kiemelkedő teljesítményének hála, a Gripenek végig alkalmasak voltak a feladatokra – hallhattuk Szabó Tamás őrnagytól, a műszaki állomány parancsnokától.

TIGER MEE

DR. TOPERCZER ISTVÁN ALEZREDES
ÉS GYEGINSZKY ANDOR HADNAGY
ELLESETT PILLANATFELVÉTELEI
AZ 55. „NAGYMACSKÁS” TALÁLKOZÓN.

A TIGER MEET SZÁMOKBAN

A május 16–27. között rendezett gyakorlaton a résztvevők összesen ezer feladatot hajtottak végre. A 2016. évi Tiger Meet-en tizenöt nemzet vett részt az alábbi típusokkal. Spanyolország: EF–18+ (6 darab), EF2000 (6 darab); Olaszország: F–2000A (6

T 2016

darab), AB-212ICO (2 darab); Belgium: F-16AM/BM (8 darab); Németország: EF-2000 (8 darab); Franciaország: Rafale M (6 darab), Mirage 2000D (4 darab), SA 342M Gazelle (2 darab), E-2C Hawkeye (1 darab); Görögország: F-16C/D (4 darab); Hollandia: F-16AM/BM (2 darab), KDC-10 (1 darab); Magyarország: JAS-39 Gripen (5 darab); Norvégia: F-16AM/BM (6 darab); Lengyelország: F-16C/D (6 darab); Csehország: JAS-39C/D Gripen (4 darab), Mi-35 (2 darab), Mi-171S (1 darab); Svájc: F-18 (5 darab); Törökország: F-16C/D (5 darab); Nagy-Britannia: Puma HC.2 (1 darab). Mindezeket felül a NATO két E-3 AWACS típusú gépet is küldött az eseményre.

Három napig küzdöttek a lángokkal (és egymással) a Magyar Honvédség tűzoltóalegységei Szolnokon. A verseny résztvevői először egy tesztlap kitöltésével bizonyították elméleti felkészültségüket. Ezt követően az egyéniben indult versenyzőknek 100 méteres tűzoltó-akadálypályát kellett leküzdeniük, a csapatok feladata pedig ugyanezen a pályán 4×100 méteres váltófutás és (tűzoltó szakkifejezéssel élve) egy MAN-SCHMITZ gépjárműfecskendőről történő szerelés volt. A verseny végén pedig egy látványos mentési gyakorlatot mutattak be a helikopterbázis tűzoltói. A feltételezett helyzetben egy helikopter kényszerleszállást hajtott végre és lángba borult. A tüzet a riasztott tűzoltók pillanatok alatt megfékeztek, míg a gép megsérült személyzetét az egészségügyi katonák kórházba szállították.

– Az ilyen találkozók kiválóan felmérhető a résztvevők szakmai tudása, elméleti felkészültségük és gyakorlati képességeik. A helyezésekért folyó küzdelem erősíti a csapatszellemet, kiváló lehetőséget kínál a tapasztalatcserekre, a különböző tűzoltóalegységek tagjai pedig még jobban megismerhetik egymást. Szakmai szempontból viszont az a legfontosabb, hogy ismét kaptak egy lehetőséget a szolgálati feladataik gyakorlására. A katonai tűzoltóknak ugyanis igazi tüzekhez szerencsére ritkán kell vonulniuk. Éves szinten a legtöbb munkájuk értelemszerűen a lö- és gyakorlótereken szolgálatot teljesítő kollégáinknak van. A reptéri tűzoltók közül tavaly a kecskemétieknek és a szolnokiaknak kellett valós helyzetben helytállniuk, a raktár-bázisok tűzoltóalegységei viszont hosszú évtizedek óta nem kaptak laktanyán belüli éles riasztást – foglalja össze a verseny jelentőségét Ócsai

Ócsai Gábor
alezredes

Gábor alezredes, az MH ÖHP jogi, igazgatási és repülésbiztonsági osztályának tűzvédelemmel foglalkozó kiemelt főtisztje.

Szervezetszerű tűzoltóalegységek az MH Pápa Bázisrepülőtéren, az MH 86. Szolnok Helikopterbázison, az MH 59. Szentgyörgyi Dezső Repülőbázison, az MH 54. Veszprém Radarezrednél, az MH Anyagellátó

Oda mennek, ahonnan mások menekülnek

CSAPATBAN ÉS EGYÉNIBEN IS A SZOLNOKI HELIKOPTERBÁZIS GYŐZÖTT AZ MH ÖSSZHADERŐNEMI PARANCSNOKSÁG (MH ÖHP) MAGYAR HONVÉDSÉG-SZINTŰ TŰZOLTÓVERSENYÉN. TAVALY IS ŐK NYERTÉK A CSAPVERSENYT, EZÉRT MÁR AZT TERVEZGETIK, HOGY MELYIK VITRINBE IS TEGYÉK A VÁNDORSERLEGET, HA JÖVŐRE VÉGLEG ELNYERNÉK AZT.

VERSENY A LÁNGOK

Raktárbázis pusztavacsi, táborfalvai és hetényegyházai bázisain, valamint az MH Bakony Harckiképző Központ táborfalvai, bakonykúti, újdörögdi és hajmáskéri kiképzőbázisain teljesítenek szolgálatot.

– A katasztrófavédelemnél dolgozó kollégáink és a katonai tűzoltók munkája közötti különbségek a be-

avatkozás körülményeiből adódnak. Őket ugyanis alapvetően épületekben, ipari létesítményekben és a természetben keletkezett tüzekhez riasztják, a mi feladatrendszerünk viszont ennél lényegesen speciálisabb. Repülőtéri alegységeink elsősorban a légi járművek tüzeinek oltására készülnek fel. Veszprémben, a Sziklában egy

felszín alatti létesítmény tűzvédelmét kell biztosítani, az anyagellátó raktárbázis objektumaiban pedig nagy mennyiségű üzemanyag, lőszer és robbanóanyag lehet egy esetleges tűz közelében. A kívülállók számára talán a lőtereken és a gyakorlótereken szolgáló tűzoltóink feladata hasonlít leginkább a városi kollégákéhoz, hiszen

KÖZT

sokszor ők is természeti tüzeket oltanak. Munkaörülményeik azonban lényegesen veszélyesebbek, hiszen a tűz közelében fel nem robbant lövedékek is lehetnek. Előfordulhat tehát, hogy a tűzoltás legalapvetőbb szabályát sem tarthatják be; a beavatkozást nem tudják a lehető legrövidebb idő alatt megkezdeni. A területet ugyanis előtte mentesíteniük kell a tűzszeresznek. Közben persze a tűz továbbterjed, ami lényegesen megnehezíti az oltást – mondja Ócsai alezredes.

Mindezekből viszont egyenesen következik, hogy hosszú hónapok kellenek ahhoz, hogy egy, a polgári életből jelentkező fiatalemberből teljes értékű katonai tűzoltó legyen.

– Leendő kollégáinknak először katonai alapkiképzésen kell részt venniük, majd három hónapos szakképzést kapnak a Katasztrófavédelmi Oktatási Központban, amelynek eredményes teljesítése a feltétele a harmadosztályú tűzoltó képesítés elnyerésének. Ezt egy újabb szakfelkészítés követi: a szolgálati feladatuk ellátásához rendszeresített technikai eszközök kezelését kell készség szinten elsajátítaniuk. Utána egy hónapos speciális összevonás következik Szolnokon, ahol már kimondottan a saját szakirányuknak, beosztásuknak megfelelően készülnek fel. Optimális esetben tehát (ha nincsenek váratlan feladatok, csúszások és a tanfolyamok is kedvező időpontban kezdődnek) legalább egy év alatt válhat valakiből teljes értékű katonai tűzoltó, akinek viszont az ismereteit,

készségeit folyamatosan szinten tartania, sőt, fejlesztenie kell. Ennek ellenőrzésére szolgál az osztályba soroló vizsga, amelyre az előmenetel érdekében évente lehet jelentkezni, de három-, illetve ötévente mindenkinek kötelező részt venni rajta. A legmagasabb elérhető besorolás a tűzoltó mester fokozat; ezt a címet a Honvéd Vezérkar főnöke adományozza. Jelenleg egy mestertűzoltó kollégánk van, Mecseki András főtörzsőrmester, aki az MH Pápa Bázisrepülőtéren szolgál váltásparancsnokként – tájékoztat a tűzvédelmi főtiszt.

A Magyar Honvédség eszközparkja a közelmúltban három gyorsbeavatkozó tűzoltó gépjárművel bővült, amelyeket a három reptér kapott meg. Az elöregedett, régi technikát váltották le. A lőtereken és a gyakorlótereken is elkelnének ilyen új fecskendők, Szolnokon pedig lassan elkerülhetetlen lesz egy új tűzoltószertár építése. Ócsai alezredes szerint azonban a honvédségnek legnagyobb szüksége fiatal, jól képzett tűzoltóra van. Olyanokra például, mint Gál Tamás őrvezető, az MH 86. Szolnok Helikopterbázis tűzoltószakaszának beosztott kezelője.

– A középiskolában katonai alapismereteket is tanultunk, az egyik tanárom például Mádi Lajos alezre-

des, a bázis kiképzési főnöke volt. Végzősként önkéntes műveleti tartalékosnak jelentkeztem, a huszonöt napos alapkiképzésem pedig Tatán volt. Annyira megtetszett a katonai pálya, hogy szerződéses szolgálatot vállaltam. Mivel az emberi élet, az értékek mentését az egyik legáldozatosabb hivatásnak tartom, kézenfekvő volt számomra, hogy a tűzoltókhoz kérjem magam. Remek kollektívába kerültem, sokat tanulhatok tapasztaltabb társaimtól. Erre a versenyre is

SZENT FLÓRIÁN, A TŰZOLTÓK VÉDŐSZENTJE

Florianus a mai Felső-Ausztria területén, Cesiaban született a III. század második felében. Diocletianus császár uralkodása idején lépett be légiósként a római hadseregbe, ahol tehetsége, bátorsága révén gyorsan haladt előre a katonai pályán, rövidesen Caecia erőd parancsnoka lett. A legenda szerint az erődben hatalmas tűzvész pusztított, amit Florianus megfékezett. Katonái, akiket a legszörnyűbb tűzhaláltól mentett meg, emberfeletti, isteni erejének tulajdonították a tűzvész elmúltát. A neve az emberségesség, az önzetlen segíteni akarás és a hősiesség bátorság jelképévé vált.

forrás: internet

ők készítettek fel, büszke vagyok, hogy befogadtak a csapatba. Persze komoly elvárásaik voltak velem szemben, hiszen hazai pályán győzni akartunk. Úgy érzem, hogy nem éltem vissza a bizalmukkal, bár a verseny okozta stressz miatt nem minden sikerült úgy, ahogy szerettem volna. Valószínűleg a többiek is észrevették rajtam a tapasztalat hiányát. A 100 méteres akadálypályát például 4-5 másodperccel rosszabb idő alatt

Gál Tamás őrzvezető

teljesítettem, mint a korábbi gyakorlatokon, és a tömlő kapcsolásánál is veszítettem néhány másodpercet. Csapatársaim viszont megnyugtattak: az első versenyükön ők sem voltak jobbak nálam. A kitűzött célt pedig elértük, másodsorra is megnyertük a vándorserleget – meséli Gál Tamás őrzvezető.

Az MH Összhaderőnemi Parancsnokság 2016. évi tűzoltó szakmai versenyén egyéniben Körmöndi Tamás főtörzsőrmester (MH 86. Szolnok Helikopterbázis) volt a legeredményesebb. A második helyen Tarnóczi Tibor közalkalmazott (MH Anyagellátó Raktár bázis, Táborfalva), a harmadikon pedig Petrovánszki Roland törzsőrmester (MH 86. Szolnok Helikopterbázis) végzett.

A csapatversenyt és a vándorkupát – csakúgy, mint tavaly Kecskeméten – idén is az MH 86. Szolnok Helikopterbázis katonatűzoltói (Körmöndi Tamás főtörzsőrmester, Petrovánszki Roland törzsőrmester, Fejes Zoltán őrmester, Zolnai András tizedes, Gál Tamás őrzvezető) nyerték, megelőzve az MH 59. Szentgyörgyi Dezső Repülőbázis (László Norbert törzsőrmester, Miski Attila szakaszvezető, Szpisják Tamás tizedes, Balla Gábor és Sipos Miklós őrzvezetők), illetve az MH 54. Veszprém Radarezred (Szöcs Gyula őrmester, Fertig Csaba, Solymosi Zolt, Joó Attila, Tóth László Máté szakaszvezetők) gárdáját.

A versenyen két különdíjat is kiosztottak: a gépjárműfecskendőről a leggyorsabban az MH 59. Szentgyörgyi Dezső Repülőbázis tűzoltói hajtották végre a szerelést, a legsportszerűbb csapatnak pedig idén az MH 54. Veszprém Radarezred gárdáját ítélték a döntőnek.

Katonás civil kurázi

ABA SÁMUELT, AZ ELSŐ VÁLASZTOTT MAGYAR KIRÁLYT (1041–1044) TRAGIKUS HALÁLA UTÁN AZ ÁLTALA ABASÁRON ALAPÍTOTT MONOSTORBAN TEMETTÉK EL. A MAGYAR NÉPHADSEREG EGYIK HARCKOCSIEZREDE 1961-TŐL 1987-IG ÁLLOMÁSOZOTT ABASÁR-TATÁRMEZŐN, A TÁNCSCICS MIHÁLY LAKTANYÁBAN. A KÖZSÉGBEN PEDIG IMMÁR HUSZONKÉT ESZTENDEJE RENDEZIK MEG A NEMZETKÖZI KATONA- ÉS BORDAL FESZTIVÁLT. MINDEBBEN MI A KÖZÖS? A MÁIG IS TÖRETLEN TÖRTÉNELMI ÉS KATONAHAGYOMÁNYOK ÁPOLÁSA, GAZDAGÍTÁSA.

A „daliás idők” emléke ébren tartásának legékesebb bizonyítéka ez a katonadal-fesztivál, melyet május 21–22-én, a honvédelem napja tiszteletére – dr. Simicskó István honvédelmi miniszter fővédnökségével – immár huszonkettedik alkalommal rendezett meg az önkormányzat, mintegy száz népdalkör, hagyományörző csoport részvételével.

De hogyan is kezdődött? Kámán Árpád községi zenepedagógus, a népdalok, ezen belül is a katonadalok kiváló ismerője közel negyedszázada maga köré gyűjtötte a település jó hangú felnőtt énekeseit, majd 1994-ben megalapította az ABA Sámuel Történelmi Daloskört; ezzel egy időben meghirdette az első katonadal-fesztivált. Mintegy harminc népdalkör, hagyományörző együttes

válaszolt a hívó szóra, és jött el a rendezvényre. 2004-ben alakult meg Abasári Honvéd Baráti Kör Egyesület, amely 2014-ben az önkormányzattal közösen emlékművet állított az egykor a községben települt harckocsizó alakulatnak.

Visszatérve a katonadal-fesztiválra: az évek során fokozatosan nőtt a résztvevők száma, felfigyeltek rájuk a Honvéd Vezérkarnál is, így meg-

nyerték lelkes támogatójuknak az akkori vezérkari főnököt, Végh Ferenc vezérezredest is, aki ettől kezdve személyes jelenlétével tisztelte meg az eseményt. S nem csak ő.

Az e műfajtól látszólag távol álló személyiség, Nagy Feró, a Beatrice zenekar frontembere is (mint mentor) immár két évtizede ott van minden fesztiválon. Az amatőr csoportok egyre növekvő számú jelenléte mellett több alkalommal fellépett vendégként a Honvéd Együttes Férfikara, valamint Balogh Márton, az együttes népdalénekes szólistája is. Kezdetben, néhány éven át, szakmai zsűri is értékelte a fellépő együtteseket, ám erről egy idő után lemondtak,

hiszen nem volt értelme szakmai értékelésekbe, rangsorok felállításába bocsátkozni az akkor már kétnapos fesztiválon színvonalas műsorokkal szereplő együttesek között.

Időközben Kámán Árpád zenei munkássága is új irányt vett. Kialakította a sajátos rockosított népzenei stílust; ebben segítségére volt az ugyancsak kezdeményezésére szervezett Abagyöngy zenekar. Ennek a fúzióknak az eredményeként megszületett első CD-jük *Aba Baka Rock* címmel. Zenei munkássága elismeréseként, kultúrtörténeti és a katonai hagyományokat ápoló tevékenységéért Kámán Árpád két ízben vehette át a Honvédelemért Kitüntetettő Cím II., egy alkalommal pedig az I. fokozatát, valamint dísztört is kapott. Az együttes kiérdemelte a Heves Megyéért kitüntetést, s valamennyi tagja, valamint Nagy Ferő is, a község díszpolgára lett.

Az idei kétnapos fesztiválon közel száz együttes vett részt. A progra-

mot a katolikus templom kertjében tartott ünnepi szentmisével nyitották meg, melyet Kótai Róbert százados, katolikus táborigazgató celebrált. Prédikációjában megemlékezett a határ mentén szolgáló katonák helytállásáról, és a rendezvényt az ő tiszteletükre is ajánlotta. Ezt követően a szervezők és a vendégek megkoszorúzták a templomkertben lévő hősi emlékművet, majd az MH Légierő Zenekar Szolnok menetejére közösen vonultak át az Aba Sámuel Általános Iskolához, ahol a már zsúfolásig megtelt tornaterem várta a fesztivál kezdetét.

Programnyitó beszédében Lénárné Benei Anikó polgármester kiemelte: Abasár szerencsés település, mert itt volt egykor a Táncsics Mihály laktanya, illetve a harckocsiezred. Katonák ezrei töltötték itt szolgálatukat, ez lendületet adott, komoly hírnevet hozott a községnek, és ha szükséges volt, a katonák mindig, minden esetben a segítségükre

voltak. Szólt arról is, hogy idén 168 éves a Magyar Honvédség, s mindenkinnek a figyelmébe ajánlotta azt a vándorkiállítását, amely a Honvédelmi Minisztérium, a HM Hadtörténeti Intézet és Múzeum, valamint a megyei kormányhivatal védelmi bizottsága együttműködésének eredményeként érkezett a településre.

Az „Isten után legszebb és legszentebb név a honvéd-nevezet!” című tárlat – amelyet ifj. Hermann István történész nyitott meg – a Sári Községi Házban volt látható. Az iskola épületében pedig az egykori laktanya életét, a kiképzést és a tartalékoskísérő-képzést is bemutató – a baráti kör által összeállított – fotótárlat, valamint egy 19. századi abasári konyha- és szobabelső adott lehetőséget egy kis időutazásra. A Heves Megyei Hadkiegészítő és Központi Nyilvántartó Parancsnokság pedig toborzósátorral volt jelen.

Köszöntőt mondott az erdélyi testvértelepülés, Kászonaltiz polgármes-

tere, András Zoltán is, aki egyebek mellett Babits Mihály örökbecsű sorait idézte: „És akinek szép a lelkében

az ének, /az hallja a mások énekét is szépnek.” Végh Ferenc nyugállományú vezérezredes, örökös tiszteletbeli

fővédnök a fesztivál jelentőségéről szólva kiemelte, hogy a honvédelem napján nemcsak a katonákat, de a civileket is ünnepeljük, akik közösen szolgálják a honvédelem ügyét.

A beszédekét követően elkezdődött a közel száz résztvevő együttes fellépéssorozata, amelyet az MH Légierő Zenekar Szolnok parádés koncertje nyitott meg. Később Kámán Árpáddal Nagy Feró is „beszállt” énekelni, s közös előadásuk osztatlan elismerést aratott. Ráadásul „civil” produkcióként elhangzott a ma már klaszszikus „Nyolc óra munka...” című Beatrice nóta is.

S hogy a fesztiválsorozatnak milyen hatása van Abasár határain túl is, arról az ötletgazda csak annyit mondott: Jelenleg már tizenhat településen rendeznek katonadal-fesztivált. Ezek közül a legnépesebb a debreceni, ahol 30–35 együttes szerepel rendszeresen. Végezetül még egy adat: a kezdetektől immár kétezer együttes lépett fel Abasáron, bizonyosságot téve arról, hogy a katonadal a magyar kultúra hagyományvilágának elválaszthatatlan része.

Győri nyílt nap

„HALLOTTAM A RÁDIÓBAN, HOGY NYÍLT NAP LESZ A GYŐRI LAKTANYÁBAN. AZ MH 12. ARRABONA LÉGVÉDELMI RAKÉTAEZRED VÁR MINDENKIT... JÓ BULINAK ÍGÉRKEZIK, VÉGRE BELÁTHATOK A LAKTANYAKERÍTÉS MÖGÉ. SZÓVAL OTT A HELYEM.”

Először persze az arcomat kell kifestetnem, szakszerűen, zöld-fekete álcafestéssel, ami állítólag egy nap után magától is lekopik. Utána lehet csak birtokba venni az alakulótéren, illetve a laktanya különböző pontjain megtalálható, a hadrendből már régen kivont, illetve a ma is szolgálatban álló haditechnikai eszközöket. (Ezeket a kifejezéseket most hallottam az itteni katonáktól, akik egészen jó fejek.) A Mistral indítóállványában ülve a legnagyobb gond: hogyan fotózzon le úgy a haver, hogy én is látszódjak, meg persze a menő cucc is. Kár, hogy nem lehet kipróbálni, de ne le-

RAKÉTÁS LETTEM!

gyek telhetetlen. Főleg, mert később, ha már kicsit melegebb lesz, jól fog esni az oktatóterem hűvös félhomályában az Iгла szimulátorral ellenséges helikopterre vadászni. De hová megy ennyi ember, frissen nyomtatott dögcédulával a nyakában? Ezeket is itt szerezték? Nem beszélve az ejtőernyőzsínórból font karkötőkről. Jó lesz sietni, hogy le ne maradjanak a bemutatókról. Először az alaki. Piros barett, szokásos terepszínű gyakorló... tényleg sokat gyakorolhatják ezeket a fogásokat és mozdulatokat, hogy ennyire szinkronban tudnak mozogni. Pedig eddig azt hittem, hogy csak a díszelgő katonák képesek ilyen parádéra, de hát mindig tanul valamit az ember. Na, odébb lépek, mert épp errefelé jönnek.

Mi ez a veszett lövöldözés? Aha, látom, a következő bemutató kezdődik, és éppen megtámadták a műveleti területen az égboltot pásztázó rakétásokat. Hohó, nem kispálya, fel kéne venni! A „jó katonák” most viszonozzák a tüzet... az ott pedig az egyik kezében, talán gránát... az bizony, füstgránát! Hű... nem látok semmit, csak hallom, hogy valaki megsérült. Én biztosan erősítést kérek... mondjuk néhány vadászgépet. De nem, két Merci jön jobbról... ott aztán van tüzérv. Több „ellenséges elem” már mozdulatlanul fekszik a földön. Nem is tudom hová néztek...

REKORD!

A győri ezred nyílt napján – sorrendben a tizennegyedikén – tízezren vettek részt, amivel megdőlt az eddigi látogatottsági rekord.

ellátják a sérültet, közben biztosítják a terepet. Épp a közelemben rúgtak egy pisztolyt, és gyors, pattogós vezényszavak röpködnek. Na, azt hiszem vége. Sietek, hátha nekem is

adnak egy töltényhüvelyt. Otthon átfürom, jó lesz nyakbavalónak. Csak azt tudnám, honnan lehetne megszerezni ilyen piros sapkát, hogy legalább erre a napra én is rakétásnak tűnjek... Megyek, megkérdezem!

Hatalmas véráldozat a semmiért

A SOMME-I HÚSDAR

HADTÖRTÉNELMÜK LEGTRAGIKUSABB ESEMÉNYEKÉNT ÉL A BRITEK EMLÉKEZETÉBEN A SOMME-I CSATA KEZDETE. AZ ELSŐ VILÁGHÁBORÚ LEGNAGYOBB VÉRÁLDOZATOT KÖVETELŐ ÖSSZECSAPÁSÁNAK ELSŐ NAPJÁN UGYANIS A SZIGETORSZÁG HADEREJE 57 470 EMBERT VESZTETT, KÖZÜLÜK CSAKNEM HÚSZEZREN MARADTAK HOLTAN A HARCTÉREN. NEM MEGLEPŐ TEHÁT, HOGY 1916. JÚLIUS ELSEJE SZIMBOLIKUS JELENTŐSÉGŰ A BRITEK SZÁMÁRA: A HÁBORÚ HIÁBAVALÓSÁGÁNAK ÉS AZ „EGYSZERŰ” KATONÁK HŐSIESSÉGÉNEK JELKÉPEKÉNT TEKINTENEK E NAPRA.

Az antant képviselői 1915. december 6–8. között, a franciaországi Chantillyben döntöttek a következő esztendőben alkalmazandó katonai stratégiáról. A konferencián úgy határoztak, hogy nyugaton a brit–francia csapatok, keleten az oroszok, míg délen (az Alpokban) az olaszok indítanak egy időben nagyszabású offenzívát, így roppantva össze a központi hatalmakat.

VÁLTOZÓ TERVEK

A nyugati hadszíntéren a Brit Expedíciós Erő parancsnokának 1915 decemberében kinevezett Sir Douglas Haig tábornok Flandriában, a tengerparthoz közel akart támadni, több okból is. Ez a térség ugyanis az utánpótlását biztosító kikötők köze-

ÁLÓ

Sir Douglas
Haig

lében található, ráadásul egy sikeres hadművelettel további kikötők kerülhettek volna a birtokába, olyanok is, amelyek az antant hajózási útvonalait fenyegető német tengeralattjárók bázisul szolgáltak. Ám a támadás helyét illetően a döntő szó a franciáké volt. Így történhetett, hogy bár Joseph Joffre tábornok, a francia haderő főparancsnoka 1916 januárjában még elfogadta Haig tervét, egy hónappal később viszont új helyszínt jelölt ki a tervezett offenzívához: a Somme folyó vonalától északra és délre húzódó frontszakaszt, ahol a brit és francia csapatok állásai találkoztak.

A hadművelet előkészítése idején azonban az antant számára kedvezően fordulat történt: 1916. február 21-én a németek megtámadták Verdun-t. A francia hadvezetés (politikai nyomásra) elhatározta, hogy bármibe is kerül, megvédi a várost és az azt körülölelő erődrendszert, így jelentős erőket csoportosított át a Somme-től Verdun környékére. Ebből adódóan a folyónál a csata kezdetekor csak a 6. francia hadsereg kötelékébe tartozó három hadtest maradt, tehát a fő terhet a Brit Expedíciós Erőnek kellett viselnie. Mindezekon túl, ahogy nőttek a veszteségek Verdun-nél, úgy változtak meg a somme-i csata célkitűzései is: a német vonalak áttörése helyett egyre inkább a franciák verduni tehermentesítése került előtérbe.

Az első világháború kezdetén a kontinentális Európába átdobott Brit Expedíciós Erő hat gyalogos- és egy lovashadosztályból állt, ám ezek a kiválóan képzett, kizárólag hivatásos katonák alkotta csapatok az 1914-ben és 1915-ben vívott csaták során szinte teljesen megsemmisültek. Az újonnan létrehozott haderő magvát a toborzási felhívásokra tízezrével önző önkéntesek alkották, felkészítésük azonban még nem fejeződött be, habár már Franciaországban állomásoztak. A tiszti állomány is felhígult, hiszen sokan kerültek olyan beosztásba, amelynek ellátására – képességeik vagy rátermettségük alapján – nem voltak alkalmasak. Ezt a hadsereget eredetileg 1916-ban nem is akarták önállóan bevetni, csak egy közös brit–francia offenzíva keretében. Az antant mégis meglepte ezt, mert Verdun-nél annyira rosszul állt a franciák szénája.

Az első világháború kezdetén a kontinentális Európába átdobott Brit Expedíciós Erő hat gyalogos- és egy lovashadosztályból állt, ám ezek a kiválóan képzett, kizárólag hivatásos katonák alkotta csapatok az 1914-ben és 1915-ben vívott csaták során szinte teljesen megsemmisültek. Az újonnan létrehozott haderő magvát a toborzási felhívásokra tízezrével önző önkéntesek alkották, felkészítésük azonban még nem fejeződött be, habár már Franciaországban állomásoztak. A tiszti állomány is felhígult, hiszen sokan kerültek olyan beosztásba, amelynek ellátására – képességeik vagy rátermettségük alapján – nem voltak alkalmasak. Ezt a hadsereget eredetileg 1916-ban nem is akarták önállóan bevetni, csak egy közös brit–francia offenzíva keretében. Az antant mégis meglepte ezt, mert Verdun-nél annyira rosszul állt a franciák szénája.

A BRIT EK FEKETE NAPJA

A somme-i csata 1916. július elsején, reggel 7.30-kor kezdődött. Magát a támadást hétnapos ágyúzás vezette be, amelynek során a britek június 24-től 1,5 millió tüzéségi lövedéket zúdítottak a német állásokra, az offenzíva első napján pedig további közel negyedmilliót. Közvetlenül a csata előtt tizenhét, az ellenséges lövészárkok alá ásott, robbanóanyaggal töltött aknát is a levegőbe röpítettek. Az első támadás tengelye az Albert és Bapaume között húzódó régi

A La Boisselle falu közelében, a német vonalak alá ásott akna felrobbantása nyomán kialakult hatalmas kráter napjainkban.

A siker érdekében a britek bevetették legújabb fegyverüket, a tankot is.

római út volt; ebben a műveletben a britek 13, míg a franciák 5 hadosztályt vetettek be. Velük szemben a 2. német hadsereg állt, kezdetben Fritz von Below tábornok vezetése alatt, akit az 1. hadsereghez történt áthelyezése után Max von Gallwitz tábornok váltott. A németeket egyáltalán nem érte váratlanul az offenzíva: hírszerzésük ugyanis idejekorán tudomást szerzett a készülődésről, s mivel a frontnak azon a szakaszán 1914. októbere óta nem került sor jelentősebb harcselekményre, bőven volt idő és lehetőség kiépíteni egy erős, többszörösen tagolt védelmi rendszert.

Az erős betonfedezékek ellen a brit tüzérség – amely nagyrészt könnyűlövegeket sorakoztatott fel a Somme mellett – nem bizonyult hatásosnak. Ebből adódóan a jól kiépített bunkerekbe húzódnak a német katonák többsége sértetlenül túlélte az ágyúzást, s annak befejeződése után felkészülten várhatta az ellenséges rohamot. Tovább rontotta a támadók esélyeit a légi felderítést végzők téves jelentése, miszerint a tüzérségi előkészítés elérte a célját. A földi megfigyelők hiába jelezték, hogy még a senki

földjén felállított szögesdrótakadályok is a helyükön maradtak, a brit katonai vezetők erről nem voltak hajandók tudomást venni...

Az offenzíva ennek megfelelően alakult: már az első napon meghalt 19 240 brit katona, további 38 230 pedig megsebesült, fogságba esett vagy eltűnt. Ez összesen 57 470 főt jelent, ami máig a haderejük legnagyobb, egyetlen nap alatt elszenvedett véres vesztesége. A méreteihez képest szinte hatástalan tüzérségi előkészítés mellett az áldozatok magas számához hozzájárult a botrányosan rossz kommunikáció is, amelyből adódóan a brit parancsnokoknak fogalmuk sem volt a csatatéren törtétekről, így arról sem, hogy az offenzíva – néhány helyi sikertől eltekintve – katasztrófába torkollott.

Lényegesen eredményesebbnek bizonyultak a frontszakasz déli szek-

torában, a Somme két partján támadó franciák. Ebben persze az is szerepet játszott, hogy jóval gyengébb ellenállással kellett megbirkózniuk, mint szövetségésüknek, ugyanakkor a briteknél sokkal hatékonyabban támogatták az előrenyomuló gyalogság harcát a tüzérséggel. Az első napra kitérő célokat mindenhol elérték, sőt, volt, ahol túl is teljesítették azokat. A hírközlési nehézségek miatt a brit hadvezetés erről nem tudott, de arról sem értesült, hogy a saját katonái is értek el sikert: egy helyen rést ütöttek az ellenséges arcvonalon. Mire azonban Haig és vezérkara eszmélt, s a kínálkozó lehetőséget kihasználhatta volna, a németek rendezték soraikat. A franciák mindközben 20 kilométer szélességben és helyenként hat kilométer mélységben hatoltak be a német vonalak mögé, ám a támadást le kellett állítaniuk, hogy bevárják a briteket.

A somme-i csata első szakaszának egyetlen jelentős eredményeként így csupán azt könyvelhették el az antanthatalmak, hogy sikerült tehermentesíteniük a Verdunt védő erőket. 1916. július közepén ugyanis Erich von Falkenhayn tábornok, a német hadsereg főparancsnoka leállította az erődrendszer ostromát, amelynek nyomán ott a franciák

A csata utolsó szakaszában, ősszel már az időjárás sem kedvezett a támadóknak.

vehették át a kezdeményezést. A Somme-nál pedig a korábbi éveknek megfelelő forgatókönyv szerint zajlott tovább az összecsapás: a beásott védelem elleni gyalogsági rohamok rendre összeomlottak, az előrenyomulás nagysága pedig a hatalmas áldozatok ellenére is csak méterekben volt mérhető.

A somme-i csata is az állóháború forgatókönyve szerint zajlott: a jól kiépített védelem rendre visszaverte az előrenyomulási rohamokat, így az áldozatok dacára minimális volt.

TANKOK A HARC TÉREN

A patthelyzet feloldására a britek bevetették legújabb fegyverüket, a tankot, amelynek vissza kellett volna hoznia a mozgó hadviselést azzal, hogy letapossa a gyalogság előrehaladását akadályozó szögesdrótokat, s elpusztítja az ellenséges géppuskafészeket. A szárazföldi csatahajó (landship) néven is illetett új haditechnikai eszköz tervezési, gyártási munkálatait érdekes módon a brit haditengerészet finanszírozta; a hadügyminisztérium ugyanis nem mutatott érdeklődést iránta, ám az Admirális Első Lordja, Winston Churchill meglátta az elgondolásban rejlő kiváló lehetőséget, s biztosította a fejlesztéshez szükséges pénzt. A harc-

járműveket először 1916. szeptember 15-én, Flers-nél vetették be, s bár hatalmas pánikot idéztek elő az ellenség soraiban, első harci alkalmazásuk mégsem zárult egyértelmű sikerrel, mindenekelőtt kiforratlanságuk, megbízhatatlanságuk miatt. A németek is felocsúdtak a kezdeti sokkból, s hamarosan megtalálták az ellenszert; tüzéségük nagy hatékonysággal pusztította a lassan, mindössze 6 kilométer/óra sebességgel mozgó tankokat.

A somme-i csata végül 1916. november 18-án fejeződött be, győztes – akárcsak Verdunnél – nem volt. Az összecsapásban a britek 419 654, míg a franciák 204 533 katonát vesztek. A német veszteséget a különböző források 450 000 és 680 000 fő közé teszik. Az antant a hatalmas véráldozat és minden erőfeszítés ellenére kevesebb, mint 10 kilométerrel tudta csak visszaszorítani az ellenséget. A történetek Haig megítélésének sem tettek jót, amit mi sem bizonyít jobban, mint az, hogy a tábournokra a „Somme-i Mészáros” gúnynevet aggatták, s tehetégtelen stratégiának könyvelték el.

Megjelentek ugyanakkor olyan vélemények is, miszerint a rengeteg katona halála szükséges rossz volt annak érdekében, hogy az első világháború az antant győzelmével fejeződjön be. Ezzel összefüggésben a mai angolszász történetírás például mérföldkőnek tekinti a somme-i csatát, elsősorban azért, mert ott (és Verdunnél) az ellenség pótolhatatlan embervesztést szenvedett. Ennek némileg ellentmond az a tény, hogy a németek a nyár végén néhány hadosztályt még ki is vontak a folyónál védekező hadsereg kötelékéből, majd azokat a háborúba frissen belépett Románia ellen vetették be.

A somme-i események nyomán az is világossá vált, hogy a britek nemcsak a tengeren, hanem a szárazföldön is olyan erőt képviselnek, amellyel számolni kell. A német hadvezetés 1917. január 31-én egyebek mellett ezért is döntött a korlátlan tengeralattjáró-háború mellett; a kereskedelmi hajók minden előzetes figyelmeztetés nélkül történő elsüllyesztésével akartak akkora veszteségeket okozni Nagy-Britanniának, ami térdre kényszeríti veszélyes ellenfelüket.

Az egykori harctérről még 100 év elteltével is kerülnek elő a csata emlékei – akárcsak Verdunnél.

Riói olimpikonok (3.)

VENYERCSÁN BENCE HÚSZÉVESEN, ÉLETE ELSŐ ÖTVEN KILOMÉTERES GYALOGLÓVERSENYÉN TELJESÍTETTE AZ OLIMPIAI INDULÁSHOZ SZÜKSÉGES SZINTET, ÍGY RAJTHOZ ÁLLHAT A RIO DE JANEIRÓ-I NYÁRI ÖTKARIKÁS JÁTÉKOKON. A HONVÉD SPORTOLÓJÁNAK IDE VEZETŐ ÚTJÁRÓL, FELKÉSZÜLÉSÉRŐL A BUDAPESTI HONVÉD SPORTEGYESÜLET (BHSE) FUTÓPÁLYÁJÁN BESZÉLGETTÜNK.

HÉT ÉV – 17 000 KILOMÉTER

– **Miért éppen a gyaloglást választottad, amikor a futás látszatra sokkal egyszerűbb sport?**

– Édesapám is gyalogló, így amikor 2008-ban vidékről Budapestre költöztünk, ő hozott le a Honvéd-pályájára, és ekkor ismertette meg velem az atlétika szépségeit. Az elején még futottam, mert addig sosem próbáltam a gyaloglást. Tizenhárom-tizennégy évesen sok futóversenyen indultam, közülük többet meg is nyertem. Azonban az edzőm, dr. Urbán Ákos szakág-vezető hivatásának érzi, hogy aki csak hozzákerül, azt megismertesse a gyaloglással. Ez történt velem is. Így egyre több gyaloglóversenyen indultam, miközben még mindig több időt töltöttem a futással. Volt olyan versenyem, ahol egyik nap a gyaloglásban második, míg a rákövetkező nap a három kilométeres síkfutásban első helyen végeztem. 2012-től, miután átkerültem az ifi korosztályba, viszont már csak a gyaloglásra koncentráltam.

– **Első 50 kilométeres versenyeden – amely kvalifikációs futam is volt egyben – rögtön olimpiai szintidőt gyalogoltál. Gondoltad volna a startvonalnál állva, hogy 4 óra 2 perc és 35 másodperccel később olimpiai kvótát szerzel?**

– Tavaly decemberben módosították a szintet az 50 kilométeres távon, ahol az eddigi 4 óra 3 percen enyhítették, és 4 óra 6 perc lett az új kvalifikációs idő. Ákos bácsival úgy gondoltuk, hogy ezt meg lehet próbálni, így sportolótársammal, Srp Miklóssal együtt elkezdtem a felkészülést, amelyet sikerrel zártunk. Március 19-én, hagyományosan a szlovákiai Dudincén (Gyügy) rendezték meg az 50 kilométeres gyalogló magyar bajnokságot is. Ezen a nagy nemzetközi versenyen volt lehetőségünk kvótát szerezni. Az alaptempót Ákos bácsival a 24 perc körüli 5 kilométerekre löttük be. 20 kilométer után 15 kilométeren keresztül egyedül maradtam, ami nagyon nehéz volt, de aztán még éppen idejében beértem pár embert, így ez a tudat segítette átlendülni a nehézségeken. Negyven kilométernél többet pedig még sosem gyalogoltam, így ekkor jött az, hogy most már csak túl kell élni. Ugyan tudtam, hogy szintidőn belül vagyok,

de nem mertem örülni, mert bármi közbejöhethetett volna. Amikor 4 óra 2 perc 35 másodperc után beértem, nagyon boldog voltam, de nem fogtam fel, hogy mi történik velem. A slusszpoén az, hogy még a korábbi szintet is „megyalogoltam”. Az, hogy olimpiai csapattag lettem, csak áprilisban dőlt el véglegesen, mert három helyre négyen voltunk.

– **Négy óra gyaloglás közben mire lehet gondolni?**

– Ezt már nagyon sokan kérdezték tőlem. Verseny közben több dologra kell koncentrálni, ezért ez teljesen leköti az ember gondolatait. Figyelnem kell a bírókra, a szabályos gyaloglásra, a frissítésre, hogy mikor és mit kérek, valamint a tempómra. Ha elkalandozik az ember figyelmé, könnyen kiesik a ritmusból. A hosszabb edzések közben viszont, amiket általában a Margitszigeten csinálunk, gyakran nézem azt, hogy mi történik körülöttem, így még néha egy-egy mókust is észreveszek. Amúgy pedig, mind versenyen, mind edzésen, ha az ember túl van a táv felén, már gyorsabban eltelik az idő.

– **Hogyan készülsz fizikailag és mentálisan az olimpiára?**

– A mentális felkészülésben az segít szerintem a legtöbbet, ha van valaki, akivel együtt tudsz edzeni. Szerencsére mi együtt készülünk Mikivel, így sokszor húzzuk egymást. Nekem még mentálisan az a tudat segít, hogy ha már egyszer sikerült legyalogolnom mondjuk 40 kilométert, akkor ez máskor is menni fog. Ami pedig a fizikális felkészülést

illeti: jóval több edzésem lesz, szép fokozatosan emelünk a távokon.

– **Mi az elvárásod Rióban?**

– Számomra az olimpia a sok munka jutalma. Nincsenek hatalmas elvárásaim, hiszen még nagyon fiatal vagyok. A célom, hogy minél jobb helyezést érjek el, megdöntve az egyéni csúcsumat.

– **Mik a terveid Rió után?**

– Felkészülni a jövő évi fő versenyemre: a 2017-es U23-as Európa-bajnokságra, ahol 20 kilométeren fogok indulni.

– **És a tokiói indulással kapcsolatos terveid? Vagy még nagyon korai a 2020-as olimpiára gondolni?**

– Én pozitívan állok hozzá, hiszen ha most sikerült kijutnom, akkor négy év múlva remélhetőleg még több esélyem lesz. De még nem tudom, hogy melyik távon fogok indulni.

– **Összeszámoltad már valaha, hogy hány kilométert gyalogoltál eddig?**

– Vezetek naplót róla, így nagyjából tudom, hogy az elmúlt hét évben körülbelül 17 000 kilométert futottam és gyalogoltam összesen.

– **Az ELTE Apáczai Csere János Gyakorló Gimnáziumban érettségiztél két éve, jelenleg az ELTE Állam- és Jogtudományi Kar hallgatója vagy. Hogyan tudod összeegyeztetni a nem éppen könnyű tanulmányokat az élsporttal?**

– Valamilyen szinten a sport mindig a tanulás rovására megy, de igyekszem megtartani az egyensúlyt. Ezzel akkor szokott baj lenni, ha szorgalmi időszakban van edzőtábor, mert akkor egyértelműen az utóbbi a prioritás nálam. Jelenleg vizsgaidőszak van, így most könnyebb. Az egyetemem – ösztöndíjasként – mindenképp befejezem, de azt, hogy miként fogom összeegyeztetni három év múlva a záróvizsgákat az edzéssel, főleg egy újabb kvalifikációs időszakban, még nem tudom. De biztos, hogy meg fogom oldani.

– **Melyik eredményedre vagy a legbüszkébb?**

– A tavalyi Európa-kupán elért teljesítményemre, amikor a spanyolországi Murciában a nyolcadik helyen végeztem. Tíz kilométeren 42 perc 7 másodpercet gyalogoltam.

Nyolc nemzet, ötszáz hagyományörző

BEROBBANÓ SIKER

IMMÁR KILENCEDIK ALKALOMMAL RENDEZTÉK MEG A TATAI PÁTORA ELNEVEZÉSŰ TÖRÖK KORI TÖRTÉNELMI FESZTIVÁLT. EURÓPA EGYIK LEGNAGYOBB 16-17. SZÁZADI HAGYOMÁNYÖRZŐ PROGRAMSOROZATA, VALAMINT AZ AHHOZ KAPCSOLÓDÓ KATONAZENEKARI RENDEZVÉNY ISMÉT EZREKET VONZOTT A VIZEK VÁROSÁBA.

A 2008 májusa óta minden évben megrendezett háromnapos fesztivál elnevezése egy török kori haditechnikai újítás sikeréhez kapcsolódik, amely „patora” néven vonult be a történelembe. A tizenöt éves háború idején (1591–1606) a gróf Pálffy

Miklós komáromi várkapitány vezette zsoldosok ennek a „tüzes találmánynak” köszönhetően, hogy 1597. május 23-án éjszakáján viszonylag csekély veszteséggel, meglepetésszerűen foglalták vissza Tata várát a törököktől. A szerkezet egyszerű volt: egy harang

alakú, vastag falu bronz-ötvényt lóporral töltötték meg, majd egy meghatározott méretű és vastagságú falpra rögzítették kapcsok, illetve csavarok segítségével. Ezután az egész szerkezetet felakasztották arra a kapura, amit be akartak robbantani. A töltet felrobbanása során keletkező nyomás a falat szó szerint keresztüllötte a kapudeszákán, megnyitva az utat a támadók előtt. Természetesen nagy volt a kockázat az éber kapuórség, valamint a közeli erősségek gyorsan riadóztatható lovascapatai miatt. A keresztényeknek azonban nem volt választásuk, hiszen Tata az 1595 óta keresztény kézen lévő Esztergom, valamint a török iga alatt sínylődő Győr közé esett, elfoglalása tehát a tizenöt éves háború szempontjából stratégiai fontosságúvá vált.

Míg a környék alapos felderítése után a keresztény katonaság egy része a vár körüli utakat biztosította,

a magyar, német és vallon zsoldosok a környező erdőkben várták a rajtaütést. A pontosan megtervezett támadás éjfél után indult. A sötétséget kihasználva először három, törökül kiválóan beszélő magyar harcos álruhába bújt, majd beszédbe elegyedett az őrséggel, elterelvén figyelmüket. Eközben Johann Bernstein „robbantázzakértő” és emberei feltolták a vár hídjához azt a négykerekű

kocsit, amelyre a petárdát rögzítették. Mivel éjszakára a vár csapóhídját felhúzták, a robbanószerkezetet csak úgy tudták ahhoz illeszteni, ha valahogy áthidalják az állandó híd és a kapu közötti többméteres rést. Erre szolgált ez a speciálisan megépített hosszú kocsi, amelynek elülső részére a másfél mázsás petárdát, hátsó részére pedig ellensúlyt rögzítettek. Mire a török észbe kapott, a vasalt várka-

pu egyik szárnya a piactérig repült. Ekkor rohant a vár bejáratához húsz spanyol és vallon nemes, akik egy „rohamhidat” vetettek át a várárkon, s ezen keresztül elsőként behatolva a várba addig tartották a kaput, amíg az erősítés meg nem érkezett. A rajtaütés sikerült, az álmából felriadó török őrséget levágták.

– Petárda volt a neve annak a találmánynak, aminek be kellett robban-

tania a várkaput, viszont gróf Pálffy Miklós jelentésében, amit később a bécsi udvarnak írt, a patara szó szerepel – mondta érdeklődésünkre dr. Négyesi Lajos nyugállományú alvezetős, hadtörténész, a rendezvény szakmai irányítója. Hozzátette: a

majdnem 150 kilogrammos robbanóeszköz hatalmas erővel zúzta szét a tatai vár felhúzott hídját, szétszaggatva a mögötte levő vasalt kaput is. Az így megnyitott kapun ezután a zsoldosok benyomulhattak a várba.

Az idei rendezvény (a korábbi évekhez hasonlóan) több mint ötszáz magyar, cseh, szlovák, lengyel, finn, német, osztrák és olasz hagyományörzőnek, valamint több száz közreműködőnek köszönhetően jött létre. A korhű ruhák, haditechnikai eszközök és csatajelenetek, a katonai táborok, kiállítások egyedülálló élményt nyújtottak a nézőknek. A monumentális nyílt színi és ostromjelenetekben hajdúk, pikások, landsknechtek, muskétások, janicsárok, aszabok és pattan-

tyúsok mutatták be harci tudásukat a korabeli taktikának megfelelően.

A múlt megelevenítésén túl a jelenkor katonái is szerephez jutottak. A tatai MH 25. Klapka György Lövész-dandár haditechnikai eszközei mellett az MH 1. Honvéd Tűzszerész- és Hadihajós Ezred statikus és dinamikus bemutatói várták az érdeklődőket.

A rendezvénnel párhuzamosan tartották az idei tatai katonazenekari fesztivált. A felújított Kossuth téren az MH Altiszti Akadémia Szentendre

Zenekara, az MH Kaposvári Helyőrségi Zenekar, az MH Szolnok Légierő Zenekar, valamint az MH Tata Helyőrségi Zenekar csaknem száz zenésze sorakozott fel.

– Az előttünk álló katonazenészek a haza védelmére felesküdtö katonák és művészek is egyben – mondta nyitóbeszédében Horváth Gábor dandártábornok, az MH Összhaderőnemi Parancsnokság szárazföldi haderőnemének megbízott főnöke, majd hozzátette: a zenekarok állományá-

ban nem találni olyat, aki az elmúlt időszak határvédelmi feladataiból ne vette volna ki a részét. A katonazene az emberek lelkéig ér. Képes mosolyt és örömet, de akár könnyeket is varázsolni azoknak az arcára, akik hallgatják – zárta beszédét a dandártábornok.

A négy zenekar ezt követően fergeteges, show-elemekkel tűzdelt produkciókkal kápráztatta el a közönséget. Az ismert katonadalok és indulók mellett filmzenék is elhangzottak.

Hazámat szolgálom

Dr. Simicskó István honvédelmi miniszter a honvédelem napja, május 21. alkalmából, kiemelkedő irodalmi tevékenysége, a honvédelmi nevelést támogató szolgálata, nemzeti sorstratégiáink irodalmi eszközökkel történő művészi megjelenítése elismeréséül, **Jósika Miklós-díjat** adományozott Bobory Zoltánnak. Kiemelkedő képzőművészeti tevékenysége, több évtizedes alkotóművészeti munkássága, történelmünk hadtörténeti eseményeinek művészi megjelenítése elismeréséül **Mednyánszky László-díjat** adományozott Prutkay Péternek. A tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet kezelése során a rendvédelmi és honvédelmi szervek együttműködésének szervezésében végzett kiemelkedő tevékenysége elismeréséül a **Honvédelemért Kitüntető Cím babérkoszorúval ékesített fokozatát** adományozta dr. Bolcsik Zoltán rendőr vezérőrnagynak, Hajdu János rendőr vezérőrnagynak. A tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet kezelése során a honvédelmi tárca

és a társ fegyveres szervek együttműködése érdekében végzett kiemelkedő tevékenysége elismeréséül a **Honvédelemért Kitüntető Cím I. fokozatát** adományozta Csóti András büntetés-végrehajtási altábornagynak. A Magyar Honvédség tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet kezelésével kapcsolatos tevékenysége során tanúsított kimagasló helytállása elismeréséül **Migrációs Válsághelyzet Kezeléséért Szolgálati Jelet** adományozott Varga János vezérőrnagynak, Huszár János vezérőrnagynak, Baráth István dandártábornoknak, dr. Böröndi Gábor dandártábornoknak, Takács Attila Géza dandártábornoknak, dr. Ruszin Romulusz ezredesnek, Antal László István ezredesnek, Gavlik Péter ezredesnek, dr. Kovács Vilmos ezredesnek, Kapusi Zoltán főtorzsőr-mesternek.

Dr. Simicskó István – beosztásában huzamos időn át végzett kiemelkedő tevékenysége, valamint szakmai érdemei elismeréséül – adományozta a **Szolgálati Érdemjel babérkoszorúval ékesített arany fokozatát** Ádám Barnabás ezredesnek, prof. dr. Kovács László ezredesnek. A **Szolgálati Érdemjel arany fokozatát** Antal Mihály alezredesnek, Bak Róbert alezredesnek, Lázár Béla alezredesnek, Molnár József alezredesnek, Nagy Attila alezredesnek, Téglás László István

alezredesnek, Bugyi Csaba András őrnagynak, Fülöp Gábor őrnagynak, Kondor Zoltán Lajos őrnagynak. A **Szolgálati Érdemjel ezüst fokozatát** Szilágyi Csaba ezredesnek, Csánádi Győző alezredesnek, dr. Hangya Gábor alezredesnek, Holl Richárd alezredesnek, Kovács László alezredesnek, Balázsi Edit őrnagynak, Horváth Ervin őrnagynak, Kóczyán Miklós őrnagynak, Marczis András őrnagynak, Páll Zoltán őrnagynak, Szegedi Zoltán őrnagynak, dr. Varga Annamária őrnagynak, Sajtos Szilárd századosnak, Kavasszki Gábor főhadnagynak, Farkas Róbert főtorzsászlósnak, Manzák Attila László törzsászlósnak, Józsa Tibor zászlósnak. A **Szolgálati Érdemjel bronz fokozatát** Örley György alezredesnek, Bogdán Krisztián őrnagynak, Hannel Sándor Péter őrnagynak, Kovács István őrnagynak,

Papp Béla őrnagynak, dr. Rosta Tivadar György őrnagynak, Simon Sándor őrnagynak, Szabó Viktor őrnagynak, Fokiné Kránitz Katalin századosnak, Hegyes Imre századosnak, Koczmán Éva századosnak, Kovács Zoltán századosnak, Magyar Zsolt századosnak, dr. Nagy Attila századosnak, Ster Ferenc századosnak, Székely-Choma Krisztina századosnak, dr. Sitka Károly főhadnagynak, Boldizsár Attila törzsászlósnak, Varga György törzsászlósnak, Ádám Gyula zászlósnak, Balázs Barbara zászlósnak, Bohus Péter zászlósnak, Görbe László zászlósnak, Németh Szabolcs zászlósnak, Tóth János zászlósnak, Vén István zászlósnak, Zsifkovic József zászlósnak, Komor Sándor főtorzsőr-mesternek, Szépvölgyi András főtorzsőr-mesternek, Retkes Richárd szakaszvezetőnek. A **Honvédelemért Kitüntető Cím babérkoszorúval ékesített fokozatát** Porkoláb Erzsébet főtanácsosnak, Lantos Mihályné tanácsosnak. A **Honvédelemért Kitüntető Cím I. fokozatát** Balláné Pétervári Zsuzsanna közalkalmazottnak, Kincses Magdolna közalkalmazottnak. A **Honvédelemért Kitüntető Cím II. fokozatát** Déginé Bulyáki Edit tanácsosnak, Cinkotai László közalkalmazottnak, dr. Lestár Béla közalkalmazottnak, dr. Molnár Istvánné közalkalmazottnak, Szemereki Adrienne főmunkatársnak. A **Honvédelemért Kitüntető Cím III. fokozatát** Bózsárné Nagy Zsuzsanna Ilona kormánytisztviselőnek, dr. Stanitzné dr. Györgypál Csilla kormánytisztviselőnek, Gyapjas Gáborné közalkalmazottnak, Hettyey Anikó közalkalmazottnak, Kertész Lászlóné közalkalmazottnak, Márton Tibor közalkalmazottnak, Pisák Györgyi Mária közalkalmazottnak, Réthalmi József közalkalmazottnak, Schmidt Jánosné közalkalmazottnak, Szedresi Zsolt közalkalmazottnak. **Elismerő oklevellet** – a Kratochvil Károly Honvéd Középiskola és Kollégium állományából – Csernák Martin Dániel növendék-

nek, Kalapos Ferenc növendéknek, Zolnai Sándor növendéknek, Zöldi Márk Imre növendéknek (az Országos Haditorna-bajnokságon elért első helyezéért), Domokos László tanulóknak (az Országos Szakmai Tanulmányi Versenyen elért első helyezéért), Dévai Botond növendéknek, Pocsai Péter növendéknek, Szabó Béla növendéknek (a szolnoki Ejtőernyős Öt-tusabajnokságon elért csapat második, valamint a Crossfit Bajnokságon és Bemutatón elért városi második helyezéért), Bikkes Máté növendéknek (a Crossfit Bajnokságon és Bemutatón elért városi második helyezéért), Sulyán Balázs növendéknek, Szabó Valentin növendéknek, Vajda Pál növendéknek (a szolnoki Ejtőernyős Öt-tusabajnokságon elért egyéni és csapat eredményekért), Rezes Bálint növendéknek (a 2015/16-os Téli Rc-prof challenge nevű RC autómódellesorozatban elért országos bajnoki címért), Godó Zsolt zászlósnak, Bán Attila főtörzsőrmesternek, Ráczné Kovács Mária villamosmérnök tanárnak, Tiba Tamás villamosmérnök tanárnak (a növendékek bajnokságokon és versenyeken való sikeres szerepléseit megalapozó áldozatos és alapos felkészítő tevékenységükért).

Dr. Benkő Tibor vezérezredes, a Honvéd Vezérkar főnöke a honvédelem napja, május 21. alkalmából – előljáró parancsnoka javaslatára, a Magyar Honvédség érdekében végzett

példamutató szolgálatteljesítése, valamint a tárgyévben nyújtott kiemelkedő teljesítménye elismeréséül – az **Év Katonája Kitüntető Címet** adományozta Török Miklós ezredesnek, Schmidt Imre alezredesnek, Wagner Tamás alezredesnek (az általános katonai munkakörökből); Debreczeni Albert alezredesnek, Polereczki László zászlósnak, Sári István törzsőrmesternek (a szárazföldi haderő munkaköreiből); Kántor Zsolt zászlósnak (a légierő munkaköreiből); Lippai Tamás Ferenc őrnagynak, Knapcsekné Kovács Krisztina főtörzsőrmesternek (a vezetés, irányítás, informatika

munkaköreiből); Baranyi László alezredesnek, Szabados Péter János alezredesnek, Viszlai Zsolt zászlósnak (a logisztika munkaköreiből); Molnárné Boros Anikó alezredesnek, Nemes András őrnagynak, Dékány Tibor főtörzsőrmesternek, Bócz István főtörzsőrmesternek (az egyéb támogatás, biztosítás és kiszolgálás munkaköreiből); prof. dr. Haig Zsolt ezredesnek, Maczó Tibor zászlósnak (az oktatás, képzés, kiképzés munkaköreiből); Almási László őrnagynak, Domokosné Dobossy Ilona törzsszászlósnak (a humán, személyügyi és katonai igazgatási munkakörökből).

IN MEMORIAM

2016. április 25. és május 20. között elhunyt:

Lőrincz Miklós ny. ezredes, a Magyar Honvédség halottja (59), dr. Mátyás Miklós ny. vezérőrnagy (91), Nagy Lajos ny. ezredes (82), Gögh Lajos ny. alezredes (86), Kata János ny. alezredes (79), Balasi Gyula ny. alezredes (85), Bitó Ferenc ny. alezredes (85), Éles Lajos Ferenc ny. alezredes (89), Gombás Ernő ny. alezredes (87), Jánosi Sándorné ny. alezredes (72), Horváth László ny. őrnagy (88), Karabencsov József ny. őrnagy (74), Csiffári Károly ny. őrnagy (87), Márványkövi Ferenc ny. őrnagy (70), Nagy Imre ny. őrnagy (87), Sándor Pál ny. őrnagy (88), Csöke Dániel ny. őrnagy (85), Kun Rezső ny. őrnagy (83), Marosi József ny. őrnagy (88), Illés László ny. őrnagy (87), Nagy Péter ny. őrnagy (71), Pogány Sándor ny. őrnagy (70), Veres István ny. őrnagy (83), Kovács János ny. százados (67),

Himer Béla ny. százados (62), Somogyi Sándor ny. főhadnagy (85), Marton Ferenc ny. hadnagy (69), Prácer Lajos ny. hadnagy (65), Laczkó László ny. hadnagy (55), Valach János ny. törzsszászlós (79), Baán László ny. törzsszászlós (84), Finta Imre ny. törzsszászlós (82), Asztalos Gábor ny. törzsszászlós (68), Berta István ny. törzsszászlós (83), Pásztor János ny. törzsszászlós (87), Halász Lajos ny. zászlós (68), Molnár Mihály Pál ny. zászlós (67), Havasi Józsefné ny. főtörzsőrmester (70), Hamar László ny. főtörzsőrmester (77), Láng Mária ny. főtörzsőrmester (61), Arany Károly ny. főtörzsőrmester (63), Iványi Imréné ny. törzsőrmester (71), Bánfalvi Vilmos ny. közalkalmazott (87), Brezony Lászlóné ny. közalkalmazott (80), Kovács János ny. közalkalmazott (74), Dzsugán Józsefné ny. közalkalmazott (76), Richter Mártonné ny. közalkalmazott (81).

EMLÉKÜKET KEGYELETTTEL MEGŐRIZZÜK

HONVEDELEM.HU

A KATONAI HÍRPORTÁL

Látogasson el hozzánk!

**FOTÓK, VIDEÓK,
HAZAI ÉS KÜLFÖLDI HÍREK, SPORT,
INTERJÚK ÉS MÉG
RENGETEG ÉRDEKESSÉG!**

HM ZRÍNYI
TÉRKEPESZETI ÉS KOMMUNIKÁCIÓS
SZOLGÁLTATÓ KOZÍVÁZSÁR NONPROFIT KFT.

